HELLAS BLADET

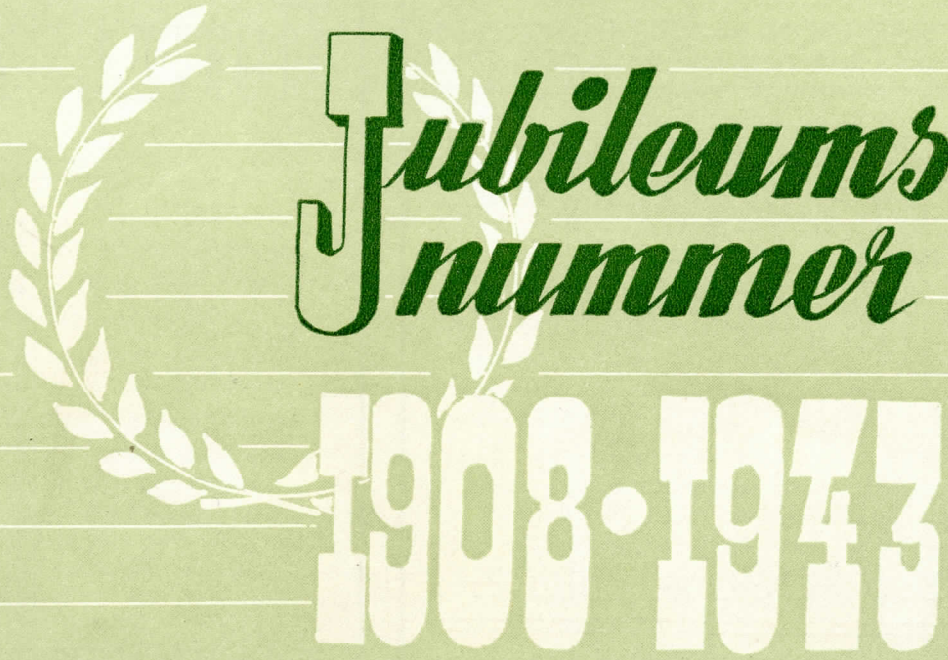

A.-B. Söders Kapphörna

Ledande specialaffär i:

KLÄNNINGAR,

DRÄKTER, KAPPOR,

ULSTRAR och PÄLSAR.

GÖTGATAN 58
mitt emot Biografen Göta Lejon

Telefon 43 18 18

A. B.
GÖTA BILVERKSTAD

KATARINA BANGATA 79

Telefon: Växel: 23 42 55

BAGERI RUTIN

SKÅNEGATAN 26 — Telefon 41 72 59

Förstklassiga konditorivaror

Innehavare: GURRA CARLSSON

Idrottsmännen trivas på

HOTELL ASTORIA

Vasagatan 8

Tel. "HOTELL ASTORIA"

Pris 1 kr.

HELLASBLADET

Nr 5 Jubileumsnummer 1943 Årg. 28

Att vara hellen

För Hellasbladet av SAMUEL NORRBY.

Att vara hellen är ej bara att bära Hellas' klubbmärke på rockslaget. Hos många sitter det betydligt djupare, hos alla borde det göra det! Ty Hellas är och har alltid varit en klubb med en alldeles speciell anda. Jag vill inte påstå att den andan är i särklass bättre än andan i andra klubbar, men jag skulle önska att varje idrottsklubb hade lika god anda som Hellas.

Nu säger någon rättrogen hellen: Har den gode Norrby svikit sin klubb, eftersom han inte helt frejdigt påstår, att Hellas är alla tiders och absolut utan konkurrens? Hellaskamrater, jag försäkrar att det inte är någon fara för den saken. Den tvättäkta södergrabb som redan i tidigaste tonåren blivit hellen och som sedan säsong efter säsong tävlat för de gröna han har hopplöst förlorat sitt hjärta till den stora kamratklubben.

Men ett jubileum får inte bara bli ett: Hurra vad jag är bra! Ett jubileum skall vara en tankeställare också. Man har att se tillbaka och att se framåt. Man har att spotta i nävarna i stället för att stolt och självgod lägga armarna i kors och vila på lagrarna — kanske är t. o. m. dessa lagrar inte mina egna utan klubbkamraternas i vilkas glans jag solar mig.

Att vara hellen är att tillhöra en enda stor familj, där Farbror på gamla dar gått och blivit farfar och där Birre, Per-Olof och Asperyd m. fl. är idrottspappor till de allra grönaste bland de gröna. Är man hellen så bär man ett namn som förpliktar.

Att vara hellen är att tillhöra ett prima kamratgäng. Men i varje prima idrottsgäng finns en självskriven, om än oskriven lag: Man sviker inte gänget. Kom ihåg det grabbar! Nu nog med moralkakor.

Fram med jubeltonen i jubileumsnumret!

Det har många gånger föresvävat mig, vilken stor glädje allas vår Farbror har att bära med sig in i ålderdomen. Tänk ändå vad det vill säga för en karl, för en präst, att mötas med vördnad och bussig tillgivenhet av f. d. södergrabbar och pålitliga busfrön, som numera äro män i staten och tunna i håret!

Och tänk vilka glada och goda minnen urhellenerna ha från gamla, mera gemytliga tider! Det var ett litet gäng som var med från början. De kallade sig Pastorns Gossar. Men några söndagsskolegossar med helgongloria var det ju inte, och det var väl inte precis meningen heller. Dock kunde stimmet och stojet stillna, när månadssamkvämet skulle avslutas. Och det blev så där tyst, som det bara kan bli i en samling pigga grabbar, när Farbror samlade alla i en kort bön. Det var väl emellanåt en ganska ovanlig ordalydelse i bönen, t. ex.: "Gode Gud, giv grabbarna renhåriga hjärtan." Och ändå tror jag just den bönen blev hörd, ty att vara en äkta hellen det är just att vara renhårig.

Att vara hellen. När jag sitter och tänker på detta, så dyker det upp gamla, glada minnen. Men för mitt inre öga ser jag också morgondagens Hellas, en stilig och klämmig syn.

Bosön jubileet 1938.

Hellensk cavalcade 1938—1943.

Av SONNY.

När Hellasbladet denna gång med anledning av Hellas 35-åriga tillvaro utkommer med ett jubileumsnummer, har red. försökt undvika alltför mycket historik. Det ligger annars nära till hands vid ett sådant här tillfälle, att i det oändliga blicka tillbaks och i rampljuset åter dra fram gångna års bravader. Vi ha dock denna gång valt att försöka göra Hellasbladets jubileumsnummer till en exposé över vår egen tids sjudande hellasliv, varför vi inskränkt historien till att endast omfatta en cavalcade över de senaste fem årens minnesvärda hellenska händelser.

HÖSTEN 1938.

Den trettioåriga tillvaron firas.

Oktober: Trettioårsjubileet firas med en strålande fest på Paul U. Bergströms gamla residens Bosön på Lidingö, som inköpts av Riksidrottsförbundet för att inredas till en svensk idrottshögskola.

Hellasbladet utkommer med ett ståtligt jubileumsnummer.

Sportclub Charlottenburg från Berlin deltager i en av Hellas anordnad internationell handbollsturnering i Alvikshallen. Efter sensationsmatch besegras Hellas knappt av det tyska laget med siffrorna 15—10. Hellas inbjudes till returmatch i Tyskland.

November: Medlemsavgifterna i klubben höjas till nuvarande nivå.

December: Simmarna avsluta jubileumsåret med att vinna Neptuns 50-mannasimning på tiden 25.10,9 min. inför ett fullsatt och jublande Sportpalats.

Hellas' sista nyårsvaka äger rum på Grand Hotell. En epok i klubbens nöjesliv avslutas härmed.

(Forts. å sid 4)

HELLAS. Det är Svenska Dagbladets stafett. En spänstig sprudlande grönklädd löpare som nervöst laddad står och trampar vid växlingsgränsen, medan kamraten närmar sig med pinnen i näven och bly i vaderna. Två minuter senare sitter han själv flämtande på dikeskanten 800 meter längre fram mot målet. Han har givit allt han hade inombords — och nästa hellen jagar vidare. Ofta gäckades segerdrömmarna, men åtskilliga gånger stod kamratklubben från Söder som segrare inne på Stadion.

HELLAS. Det är 20-mannasimning. Hjärtat i halsgropen och munnen i fyrkant. Bassängen en kokande gryta, där ångan ledes in i levande ventiler och struparna alstra rena rama sirén-tjut. Vems var näven som först dunkades i målväggen? HELLAS! Hurra!

HELLAS. Det är "Heden" på sista sträckan i budkavlen. Starten gick i nattligt mörker, men medan dagen grydde forcerades kärr och moras av segersugna skogslöpare. Mot målet, slutmålet med viljan på helspänn och musklerna domnande av mödan! Ty segerrika traditioner och beundrad hellensk orienteraranda förpliktar.

HELLAS. Det skall bli Hellasgården med portarna öppna för äldre och yngre grabbar med renhåriga Hellashjärtan som föra vidare andan från Farbrors lyckliga start i seklets grönaste ungdom.

HELLAS. Det är du och jag. På oss själva beror det hur morgondagens Hellas skall se ut. Den ljusnande framtiden är vår, om vi rätt förvalta arvet från Farbror och riktigt göra klart för oss vilken plikt det medför och vilket privilegium det faktiskt innebär ATT VARA HELLEN.

Samuel Norrby.

ALLT för Hellas-sport!

ÅLANDERS Cykel- & Sportaffär

Edvin R. Ålander

Adolf Fredriks Kyrkogata 15 Telefon: 20 66 64.

HELLENSKA ORDFÖRANDE

1908—1943

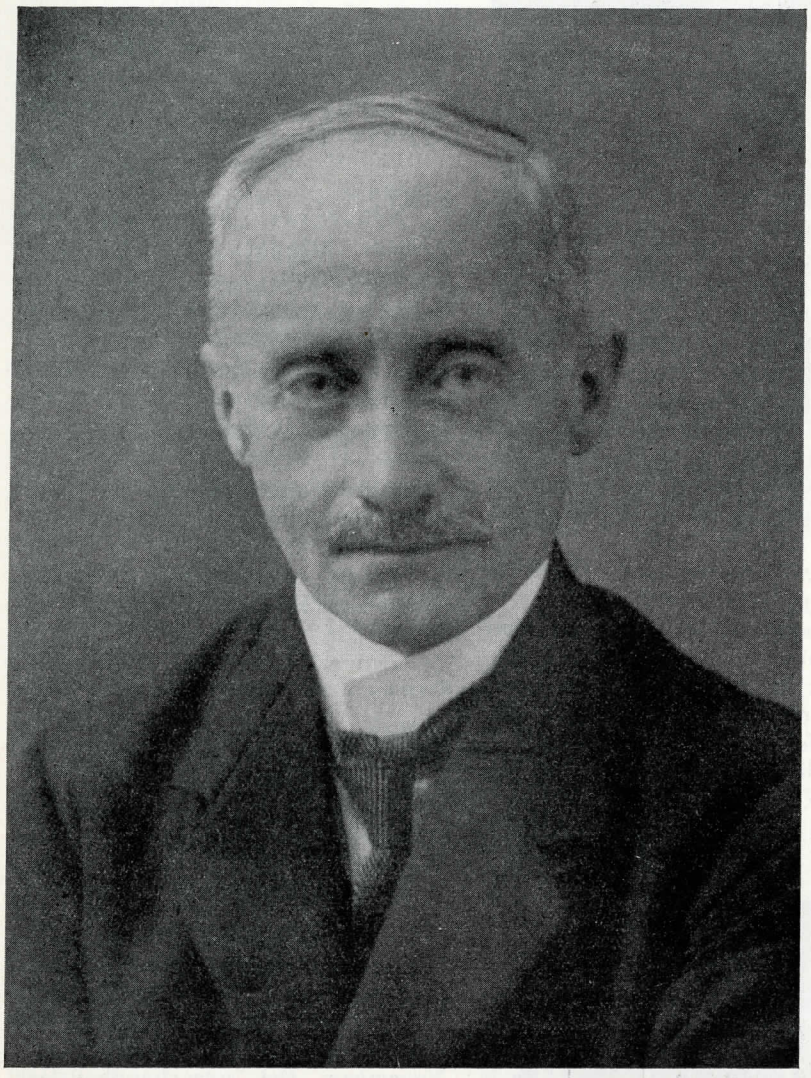

Ernst Klefbeck

Stiftare och ordförande

1908 $^{22}/_{10}$ — 1928 $^{13}/_{3}$

HEDERSORDFÖRANDE.

1928—1934

Oscar Eriksson

1934—1937

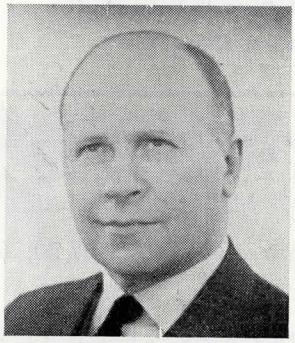

Sven Wallbom

1937—19...

Birger Malm

Hellensk . . .

(Forts. fr. sid. 2).

1939.

Det andra vansinnets begynnelseår.

Januari: Dåligt med vintern i stockholmstrakten.

Handbollslaget spelar i Tyskland.

Februari: Flatenloppet inställes på grund av snöbrist. Dåligt surrogat: Skidlöparbal i Berns.

Clarence Atterday hedrar sig internationellt och blir 7:e man å 50 km. vid VM i Zakopane.

Mars: Årsmötet ägde rum den 21 mars.

Hellas handbollslag kämpar förtvivlat i allsvenskan, hamnar på sista plats och degraderas till Östsvenska serien.

Våra inomhushoppare vinna samtliga DM och JM i inomhushopp.

April: Andraplacering i 20-manna. Per Olof i rekordform sätter nya rekord på 100 yards och 100 m. frisim med tiderna 52,8 och 58,3 sek. Rekorden kunna dock ej godkännas av simförbundet, enär arrangörerna ej iakttagit nödiga formaliteter.

Gösta Lundblad blir svensk mästare i grenhopp.

Maj: Hellas segerrad i Svenska Dagbladets stafettlöpning brytes. Örgryte segrar med Hellas på andra plats.

Juni: Hellas besegras av Mode i propagandan.

Juli: "Pecka" Edfeldt blir svensk mästare i femkamp.

Hellas dominerar DM i simning.

Augusti: Hellas hotar Kappis hegemoni som landets bästa simklubb. Fyra mästerskap till Hellas. Svenskt rekord i lagkapp. P.-O. svensk dubbelmästare samt Nordisk mästare på 100 m.

"Pecka" Edfeldt vinner SM i löpning 400 m. på tiden 48,3.

Simmarna göra besök i Helsingfors.

Fritt och bröst. P.-O. och Rune Hellgren.

Hellas vinner utomhusserien i handboll.

September: Det andra världskriget utbryter. (Se även rubriken.)

Oktober: Hellas tar "the double" i DM i orientering, vilken idrott kämpar med svårigheter på grund av bensinrestriktionerna.

Eriksdalshallen inviges! Tennissektionen, som under utomhussäsongen haft stora framgångar och fått tre svenska juniormästare svarade för ett av arrangemangen vid invigningen. Klubbens största tennis-ess — Torsten Johansson — övergår dock till TSK.

November: Handbollslaget ligger i toppen på Östsvenska serien.

Forsgrénska badet inviges den 5 december.

December: Hellas anordnar 20-mannasimning för folkskolorna i det nya badet.

Julnumret av Hellasbladet utkommer.

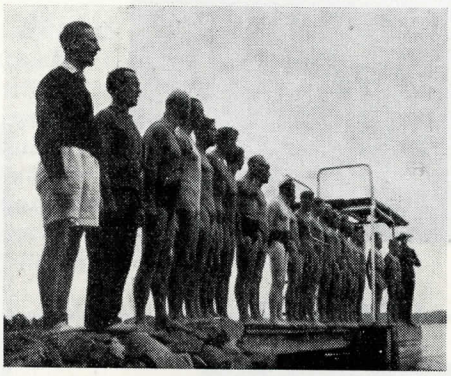

Tjällmora 1941.

1940.

Hellas står starkt trots inkallelser etc.

Januari: Hellas dominerar DM på skidor.

Fältsporten går upp som en sol . . .

Februari: Svenskt lagmästerskap på skidor till hellenerna.

Mars: Göte Andersson gör strong insats i Vasaloppet och blir fjärde man.

April: Hellas vinner Östsvenska handbollsserien. Kvalen till allsvenskan stoppas upp genom beredskapsinkallelserna.

Endast tredjeplacering i 20-manna.

Nyförhyrda klubbhemmet vid Nacka brinner ned under inredningsarbetet.

Maj: Även i Dagbladet blev det bara en tredjeplacering.

Juni: I propagandan kommer Hellas på fjärde plats.

Juli: Hellas tar "lillslam" i DM i simning.

Ledarsvårigheter inom hela klubben på grund av militärinkallelserna.

Finskt simmarbesök i Eriksdal, vars simstadion blivit stängt för alltid.

Lennart Atterwall vinner SM i tiokamp. "Pecka" tvåa i femkamp.

Augusti: Lennart Atterwall vinner spjutkastning på SM. Edfeldt skadad, kunde ej deltaga på 400 m.

SM i simning ger noll mästerskap. "Perre" ur form genom militärtjänst.

September: Hellas får åter spela i Allsvenska handbollsserien.

Oktober: Första SM-tecknet i orientering bärgas i budkavlen. Gossarna som gjordet: Holger Thorsson, Erik Sjölander och Stig Hedenström.

November: Det nya handbollslaget kämpar bra.

December: Andra segern i femtiomannasimningen bärgas. Populär seger! De s. k. AB.-simmarna debuterade starkt i laget.

KARLAPLANS JÄRNAFFÄR
HARRY GENBORN - MEDLEM I HELLAS
Karlaplan 7 - Telefoner 62 87 60, 62 07 20, 62 07 21
Järn, Sport och Bosättning

1941.

Vår simnings stora uppmarsch börjar.

Januari: Hellas dominerar fortfarande DM på skidor.

Februari: Flatenloppet fick för mycket snö, så publiken uteblev.

Hellasseger i 20-manna för juniorer.

Mars: Handbollslaget håller stilen.

April: Andraplacering i 20-manna. "Perre" sätter nya godkända svenrekord på 100 yards och 100 m. frisim. Tider: 52,9 och 58,1 sek.

Maj: Vattenpololaget mot en ny vår.

Erik Sjölander vinner 3-milsorienteringen i Göteborg.

Juni: Bättre än väntat på Dagbladet. Fjärde plats åt oss.

Seger i propagandan.

Juli: Simmarna dominera åter i DM. Vattenpololaget till finalen i SM.

Sten Olsson svensk juniormästare i löpning 100 m.

Augusti: Bästa herrklubben i svensk simning heter Hellas. Träningsläger i simning anordnas på Tjällmora.

September: Orienterarna fortfarande i toppen. Nyförvärv lill handbollslaget. *Klubbens kassör spelar för Hellas.*

Oktober: Olle Oldaeus svensk mästare i orientering. DM i budkavle åter till Hellas.

November: Årsfesten firas på Göta Källare.

December: Hellas stiftare och hedersordförande fyller 75 år.

1942.

Simmarna största glädjeämnet.

Januari: Våra skidåkare hålla sig fortfarande i toppen inom distriktet.

Per Olof deltager i simtävlingar i Tyskland.

Februari: Handbollsspelarna kämpa i allsvenskans kö, men klara sig bra.

Mars: Skådespelargänget Åke Söderblom, Rune Halvarsson Harry Brandelius m. fl. samlas till teaterjubileum och ge en mycket lyckad revyföreställning i Auditorium.

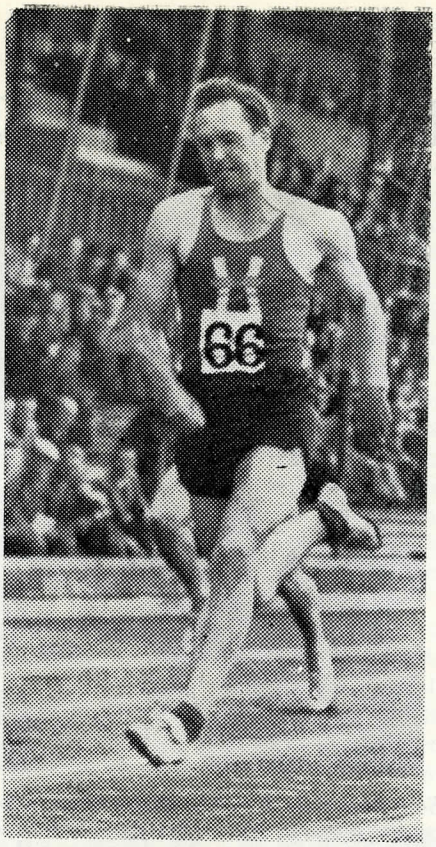

Sten Olsson "Lången" i full speed.

Juniorerna segra åter i juniortjugomanna.

April: Hellas besegras med en nagelbredd av Neptun i 20-mannasimningen som flyttats från Sportpalatset till Forsgrénska badet.

Maj: GH firar tjugoårsjubileum med festlighet på Mosebacke.

Juni: Hellas bli endast sjua i Dagbladet, som denna gång enbart tas som ett led i träningen.

Juli: Stafettlaget på 4 × 400 m. vinner SM och sätter nytt svenskt rekord.

Sten Olsson blir dubbel svensk juniormästare på 100 och 400 m.

Augusti: Hellenerna erövra titeln: Landets bästa simklubb.

Pololaget också svenska mästare.

Stafettlaget sätter åter rekord. Denna gång på 1.000 m.

September: Grunden till Hellasgården börjar att schaktas.

Oktober: Åter seger i svenska mästerskapet i budkavle. Naturligtvis ordnas seger i DM-budkavlen.

November: Hellas handbollslag fightas i toppen på handbollsserien.

December: Fjolårets seger i femtiomanna kan ej upprepas. Neptun vinner.

Hellasbladet utkommer med julnummer, som i den ordinarie redaktörens frånvaro redigerats av "Lången" Olsson.

1943.

Hellasfanan i toppen överlag.

Januari: Dålig snövinter över hela landet.

Februari: Handbollslaget kämpar om segern i allsvenska serien.

Mars: Lagkappsimningslaget sätter svenskt rekord på 4 × 100 m. och 4 × 200 m. Sistnämnda rekordet godkännes dock ej, enär bassängen ej höll det internationella måttet: 50 m.

April: Neptun vinner 20-manna före Hellas.

Åke Attevall svensk mästare i lågsvikt.

Handbollslaget kommer på andra plats i allsvenska serien.

Maj: Fri idrotterna visa lovande form inför Dagbladet.

Juni: Hellas belägger fjärde plats i Svenska Dagbladets stafett.

Sven Ljunggren slår svenska rekord på 440 yards och 400 m.

Juli: Nytt stafettrekord på 4 × 400 m. sättes i SM.

Pololaget blir åter svenska mästare.

Augusti: Simmarna dominera totalt simmästerskapen i Linköping.

Ljunggren och Willny erövra svenska mästerskap på 400 m. och kula.

September: Orienterarna vinna för fjärde gången i rad DM i budkavle.

Oktober: Hellasbladet utkommer med jubileumsnummer.

Jubileet firas den 23 och 24 oktober med skilda evenemang.

— *Ridå.* —

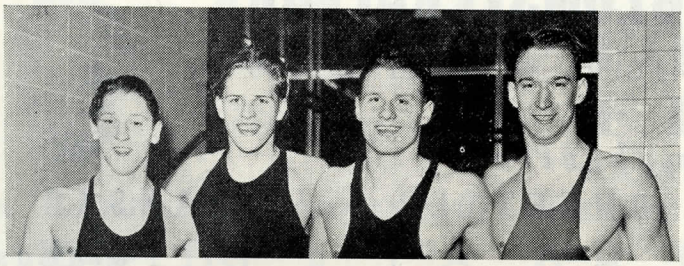

Rekordlaget i simning. Rune, Harald, Arne, "Perre".

"FARBROR":

Hederspojkar!

Hellas skall fira stort jubileum. Och då påstår redaktionen, att jag måste vara med på ett hörn. Men jag sitter mitt uppe i flyttningskaos och har svårt att få rum för både penna och papper. Och därför blir det endast en liten hälsning. Det är bara synd, att jag är så urgammal. Annars kunde jag ju få vara med Eder igen såsom i forna dagar.

Men jag är så stolt och glad över utvecklingen och de stora framgångarna. Begynnelsen var ju oansenlig, men nu är Ni ju storklubb. Simmarna särskilt möttes ju emellertid med överlägset hångrin, men nu har den forna "badklubben" segrat över de andra simklubbarna.

Icke minst är jag glad över att Ni sköter Eder som gentlemän och vinner aktning, där Ni går fram. Och ändå har gott humör på lager. (Jag kanske icke bort skriva "ändå", utan "just därför".)

Och så håller Ni troget ihop och är kamrater helt och fullt. "Stjärnorna" tar sig an dem som icke nått topparna, utan att verka överlägsna.

Och nu: allt gott önskar jag Hellas för kommande dagar. Håll fanan högt! Samarbete och sammanhållhållning. Icke bara hejaropande, utan aktivt deltagande. En energisk jumbo kan snart komma med i täten.

Ett ärligt och varmt handslag till alla hellener, unga och gamla från urtidsgubben

Ernst. K.

Nästa nummer

av Hellasbladet utkommer till jul. Manuskript skola vara red. tillhanda senast den 10 dec. Jul- och Nyårshälsningar införas efter vanligheten till ett pris av 1 krona.

HERBERT LINDELL:

UR MINNENAS DAGBOK.

Sammanträde i gamla klubbrummet på Bondegatan. Fr. v. Sjönander, artikelförfattaren, O. Eriksson, "Sima" Lundkvist, G. Göransson, E. Salgård och I. Bolle.

Till gamla tider återgår . . . och särskilt sedan man passerat halvsekeldagen strömma minnena i forstakt genom den s. k. "kubben".

Är det verkligen så många år, sedan Hilding Hallgren, nu svensk fotbolls stora namn och chef för Göta Bilverkstad vid Hammarbyhamnen stod i ett mål, flankerad av ett par stöddiga lönnar — de finns nog kvar än i dag — ungefär vid den nuvarande entrén till Eriksdalsbadet, och fångade skott från eriksdalarnas mer eller mindre illa åtgångna skor?

Den där plätten i Eriksdalslunden var Söders enda idrottsplats omkring år 1904. Några andra fanns inte — möjligen kan man kanske tala om sandplanen i Tantolunden, där Söderföreningarna höllo till varje höst med en del tävlingar. Löpningarna gingo vid tapetfabriken utanför Skanstull.

Medan jag skriver om årtalet 1904, rinner det mig i minnet, att vi grabbar på Åsögatan voro omåttligt stolta över, att Ivar Friberg, som dock bodde på Kocksgatan och var h. y. i Djurgården, gjorde mål på Corinthians. Detta mål var märkligt så till vida, att det var det enda, som det svenska laget kunde notera på sitt konto. Engelsmännen däremot gjorde 12 st.

"Murren" Morén, svensk cykelchampion då, bodde också i krokarna och brukade "fika" på ett kafé på Åsögatan. Under tiden han var upptagen med att lägga in wienerbröden, skockades alla traktens grabbar runt "Ramblern" för närmare studium. Högtidsstunder, boys.

På Södra Latins gård tränade vi

HILMA ERIKSSON BLOMSTERAFFÄR

RINGVÄGEN 126 — Telefon 43 01 42 — Bostad 40 09 99

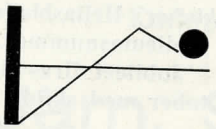

Smakfulla
BUKETTER *och* KRANSAR
bindas!

1.000 meter — alla grabbars specialitet, om man undantar löpningen runt kvarteret i hemtrakten. Distansen var 4 varv runt gården med tolv 90° kurvor. Georg Bussler, senare utomordentlig bandyspelare i Johanneshovs IF, var skolans mästare. Han vann ett år skolungdomens tävlingar för yngre pojkar på 3,12. En annan kom mitt i fältet av c:a 100 startande, men Gunnar Eriksson, nybliven 50-åring, kom litet bättre.

Första gången jag kom i kontakt med PG var, förstås, när jag gick och läste på hösten 1908. Södra latinarna delade alltid upp sig — ett gäng gick för dr Molin i Maria, men de verkligt stronga skulle gå för Klefbeck.

Redan på den tiden tog "Farbror" oss med på sina verkligt trevliga underhållningar i "Hyddan" vid Mejtens gränd. Och tänk, så fina föredragshållare han skaffade. Den förste, jag gjorde bekantskap med, var fabrikören och skyttevännen nummer ett, Paul Drewes. Vidare kommer jag ihåg Fabian Månsson och professor Kjellén.

När nu intresset för idrott var väckt skulle man alltid titta på varje tävling, i vilken PG-aner deltogo. Det fanns ingen ungdomsavdelning på den tiden, ty annars hade man naturligtvis varit med. Kalle "Hell" och Einar Ålander voro de första jag råkade litet närmare. Edvin Olofsson räknar jag inte hit, enär vi hade gått i träslöjden tillsammans 1903—1904 i Katarina Norra.

"Sima" Lundkvist var snabblöpare i IK Spurt på den tiden. Vi hade väldigt noga reda på vilka idrottsmän som hade gjort något resultat att tala om, ty vi tjuvläste Nordiskt Idrottslif på en läsestuga på Åsögatan. De dagliga tidningarna behandlade ej sån't krafs, som idrott.

Så hoppa vi fram en tio år i tiden och befinna oss på Hellas' idrottsplats på Enskede. Det unga Hellas skall veta, att vi voro inte så litet stolta över "kåken" — en materialbod med tillhörande åker. Där kunde vi hoppa och kasta — sedan hade vi ju landsvägen, som gick runt området. Stora varvet var 1.000 meter, så löparbanan räckte till.

Det var tider det. Att ha ont i benen var en åkomma, som man inte kände till. Einar Åhlander och "Raspen" Asp voro massörer — det fanns verkligen sådana på den tiden också, men det var bara en och annan, som fick "knådning" och lika bra var det, kanske.

Till och med stafettlaget, som hade nästan alla svenska noteringar år 1917, var ofta sedd gäst. Kalle Lindblom, som redan som 17-åring löpte 100 m. på 11,3 och några år senare på 10,8, var med och rotade med snart sagt allting. Eric Schörling, Svenne Malm och Habba Dennel voro goda mångkampare och Nisse Sandström var uppe och nosade på rekordet i höjdhopp, Kalle Hag var vår medeldistansare och hade t. o. m. tävlat i Budapest, under det att Svenne Holm, vår främste långdistansare, knappast kom utanför Stockholms tullar.

Kafé "Vilan" låg alldeles intill "platsen", och många trevliga träningskvällar avslutades där med "surr" och sågspånsbakelser — det var kristid då också, men vilken skillnad. Sven Lindhagen var den tidens ouppnådde mästare i att konsumera "doppa" av vad slag det vara månde. Calle Schröder hade varit liten, när Svenne satte i gång.

Namnet "Vilan" kanske kommer att leva till eftervärlden av den enkla anledningen, att det var därifrån den första klubborienteringen i Sverige startades. Åtminstone kommer inte jag ihåg, att någon var före oss.

Ett av våra största namn omkring 1915 var Manne Nilsson, klubbrekordhållare i stav på 3,73. Det rekordet satte han på Svenska spelen år 1916 efter det att så gott som hela publiken troppat av. Från "Gråbo" eller Vaxholms Grenadjärregemente, som det också hette, rapporterades, att Manne

"Kåken" vid Hellas' "idrottsplats". De äldre hellenerna igenkänna säkert bland ynglingarna några av dem som nu äro män i staten och tunna i håret för att citera Norrby.

Apollo CYKELN MED FÖRNÄMLIGA FINESSER

SAMT SIMSON CYKLAR

DÄCK O. SLANGAR SAMT TILLBEHÖR. FÖRSTKLASSIG VERKSTAD

M. BERLIN & Co. A.B. Filial Götgatan 90. Tel. 40 88 48

Hellas lag i Svenska Dagbladets stafett 1915. Halmtak tydligen "up to date".

hoppat c:a 4 meter på träning. Hoppställningen räckte inte till, varför grabbarna måste palla upp den med stenar och på det sättet fick man resultatet i höjden. Men Manne var nog god för en bit mer än rekordet.

Årets Sim-SM blev en glansfull framgång för Hellas. Fröet så att säga till simavdelningen inom klubben "sattes' 'av "Farbror" i början av 1900-talet. Han tog nämligen ofta sina konfirmander på utflykter till Källtorpssjön, där nu den nya Hellasgården håller på att resa sig, och där idkades badliv i stort efter dåtida begrepp.

Från Källtorp var steget inte långt till Ström- och Mälarbadet vid Hantverkaregatan. Så småningom blev liten stor, så att redan år 1912 och Olympiska spelen voro tre hellener med nämligen: Svenne Montan i raka hopp, Tore Nylund, min skolkamrat från Södra Latinet i svikt, och Oscar Hamrén i bröstsim. Inga framträdande placeringar blev resultatet — men i alla fall.

Vid Baltiska spelen år 1914 tävlade en trupp hellener bestående av: Montan, Gunnar Rooth, Nylund, Nisse Jakobsson, "Moppe" Schyberger med Richard Dahlberg, simmarpappa och även teaterdito, som starter. Richard skrev en gång 1918: "Men vi hoppas i en framtid åter kunna arbeta upp simidrotten inom Hellas till en ny glansperiod." Han har hörsammats över all beräkning.

Innan simkapitlet avslutas bör Simon Alenius nämnas. Han slet väl mer än någon för sin hobby, polo, och även han kan känna sig nöjd över årets resultat. Bröderna Kalle, Svenne och Gösta Bergström voro också med om de första, hårda åren.

Skididrotten inom Hellas i egentlig mening härleder sig från 1915. "Dicken" Brennius och Ville Larsson voro våra första åkare, men redan 1916 kom "ässet" Harald Bergman. Hans karriär var kometliknande sedd från Söderföreningshorisont. Edvin Svensson var också bra utan att komma upp i Haralds klass. Helmer Brodén var med på den tiden också och åkte och snackade — precis som nu.

Sven Lindhagen representerade klubben vid Svenska mästerskapen i Sundsvall år 1918 och klarade silvermärket. Samma år hemfördes Söderföreningarnas skidtävlingar. De, som gjorde't voro: Edvin Svensson, segrare, Oscar Eriksson, femma — hur han hann vara med i alla tävlingar var en gåta — "Brodden", åtta, Gunnar Malmqvist, nia, Lindhagen, elva, och "Gurra" Andersson, femtonde. Bland juniorerna segrade "Turken" Törnkvist.

Det här var litet av varje, men nu säger redaktören stopp. Och ändå har jag ej nämnt ett ord om vår fina gymnasttrupp med Nisse Fogsten som ledare — alla tiders skulle man säga nu för tiden — och vilka gymnaster. Curre Sjöberg, svensk mästare i mellanhopp i Uppsala på 4,40 och väl en av de smidigaste grabbar, som snört på sig ett par gymnastikskor, "Cirkus" ' Persson, strålande! Även han med i truppen vid OS i Antwerpen. Överste Uggla kan tala om "Cirkus", Svenne Victorin, nu i Staterna, och många fler.

Teatern hade jag så när glömt. Varför kan den fina idén inte tas upp igen. "Fabbe" Ernolf, Svenne Ahlgren, Kalle "Hell", bröderna Gunnar och Gustav Lannmark, Harald Wiklund (Bar-Lockinstitutets rektor), Erik Backström. Namn som komma tårarna att trilla som ärter.

Som avslutning önskar jag bara säga ett par ord, som nog alla gamlingar instämma i: Så länge "Farbrors" anda vilar över Hellas — så länge kommer hellasnamnet att leva inom idrotts-Sverige. Vi gamla äro lyckliga att få hänga med, om ej aktivt, så genom trycksvärtan.

Herbert Lindell.

Oscar Eriksson som dragspelscharmör torde räcka som bildtext. Övriga gossar Bergström "brothers" samt Gunnar Eriksson.

BIRGER MALM:

Hellas anno 1943.

Sedan Hellas en underbar oktobersöndag 1938 med flygande fanor och klingande spel for ut för att såsom första gäster taga i besittning Bosön och där fira 25-årsjubileum av klubbens inträde i Rikidrottsförbundet, har nu fem förflutit.

Det är hårda och arbetsamma år som nu ligga bakom oss. Ute i världen har det ofattbara, stora vanvettet brutit ut och här i vårt land har som följd härav mycket omfattande beredskapsinkallelser blivit nödvändiga. Det är givet, att dessa åtgärder kraftigt drabbat en ungdoms- och idrottsrörelse som vår klubb. Praktiskt taget alla av klubbens ledare ha varit inkallade i flera perioder och samma har varit förhållandet med våra aktiva idrottsmän. Därtill kommer att klubbens inkomstmöjligheter blivit avsevärt minskade samtidigt som klubben i likhet med andra idrottsorganisationer lidit av att en helt ny beskattningsprincip blivit knäsatt av taxeringsmyndigheterna.

Det är nästan ofattbart men därför desto mer glädjande att vi i Hellas icke endast hållit våra positioner inom vår verksamhet och inom alla de idrottsgrenar klubben har på sitt program, utan även gått framåt oerhört, särskilt under de sista åren. Detta vittnar om att våra många ledare inom de olika sektionerna nedlagt ett mycket stort, hängivet och uppoffrande arbete för idrottsrörelsen och för Hellas. Vidare att våra aktiva pojkar begagnat alla möjligheter för att med glöd och ambition träna och förkovra sig.

Se på våra orienterare, som de senare åren obändigt stormat fram till seger i budkavlarna.

Se på våra simmare, som vid senaste Svenska mästerskapen visade en sådan klubbkänsla och framåtanda att icke mycket blev över åt det övriga simmarsverige.

Se på våra friidrottsmän, som målmedvetet arbetat sig upp mot toppen med erövrande av SM och nya rekord trots att flertalet lågo inne i krävande beredskapstjänst.

Handbollslaget kämpar med helig glöd och slogs hårt om segern i senaste Allsvenska serien.

Det är en sann fröjd att se det sjudande liv och det oförtrutna arbete, som nedlägges bland våra pojk- och juniorsimmare för att av denna myllrande skara åstadkomma prima simmare och elitmän.

Junior- och ungdomsavdelningen i fri idrott har gått starkt framåt senaste året och varje tränings- och tävlingskväll ha nya och präktiga pojkar strömmat till. Med den träningsvillighet och det intresse för den instruktionsverksamhet som där nedlägges är det bergsäkert att stora kullar duktiga idrottsmän år efter år kommer att tillföras vår friidrott.

Under det verksamhetsår som nu gått har ej mindre än 20 hellener blivit svenska mästare i olika grenar.

Detta är blott några axplock ur klubbens verksamhet, men berättigar till ett påstående som icke kan jävas, nämligen att Hellas av i dag i idrottsligt avseende är starkare än någonsin.

Beträffande klubbens allmänna verksamhet kan framhållas att medlemsstocken det senaste året kraftigt ökats och när detta skrives omfattar densamma ej mindre än 1.113 medlemmar. Dessa fördela sig med 365 st. i ungdomsavd., 134 i mellanavd. och 614 i äldre avdelningen.

Trots vad ovan framhållits, dels beträffande inkallelsernas inverkan och dels det intensiva arbete som av klubbens ledare nedlagts på den rent idrottsliga verksamheten, har klubbens krafter räckt till för att igångsätta det *största och mest betydelsefulla företaget i Hellas historia, nämligen Hellasgården.*

Omklädnads- och bastubyggnaden står färdig vid Källtorpssjöns strand och i jubileumsfirandet kommer att ingå en taklagsfest för själva Hellasgården.

Det är stora uppoffringar både av eget arbete och av pengar som våra medlemmar redan gjort för denna sak. Olika leverantörer ha även välvilligt bistått oss med donationer av materiel av olika slag. För allt detta kan klubben känna tacksamhet men också stolthet. Det visar nämligen att Hellas av i dag åtnju-

BAR-LOCK-INSTITUTET
Handelsskola under Kungl Skolöverstyrelsens inseende
STENOGRAFI — MASKINSKRIVNING
SPRÅK — HANDELSTEKNIK
Ettåriga och 6-månaders korrespondens- och handelstekniska kurser * Separatkurser * Prospekt och förslag till utbildning lämnas på begäran.
MÄSTERSAMUELSGATAN 22
TEL. 10 07 53, 10 85 18, 10 85 66

Betald annonsplats

"MELLA":

Fem år med s. k. pojksimmare.

Yngsta telningen i vår i år 35-åriga hellasfamilj — pojksimningen — firar även den i år ett litet jubileum. Med prisutdelningen fredagen den 27 aug. i Eriksdalsbadet avslutades nämligen vår femte sommartävling för pojkar 11—16 år gamla. Att dessa pojksimningar kommit att betyda en hel del för hellassimningens utveckling och framtid kan väl knappast förnekas. En del av dessa pojkar, som började rätt så blygsamt som pojksimmare, ha redan hunnit upp i svenska eliten, blivit rekordhållare och svenska mästare. Och många äro på rätt väg.

Allas vår värderade och stränge redaktör har bett mig göra en liten återblick, som han i sin stora nåd vänligen lovade placera i detta pampiga jubileumsnummer.

Hur vi började.

Vi hade länge gått och tänkt på att hitta på något trevligt för alla de bussiga och simintresserade pojkar vi hade i Eriksdalsbadet. När planerna tagit tillräcklig form tog undertecknad därför telefonen, petade nollan och begärde Aftonbladet och redaktör Lidström. Sedan vi hälsat med ett sedvanligt "Tjänare", talade jag om att vi planerade att ordna simtävlingar och träning för sommarlediga smågrabbar och undrade litet blygt om inte Aftonbladet skulle vilja hjälpa oss. Sedan jag framlagt några synpunkter och meddelat hur det hela var tänkt tog vännen "Lidas" sig en funderare på ungefär en sekund och så var saken klar. Vi inbjöd i Afton-

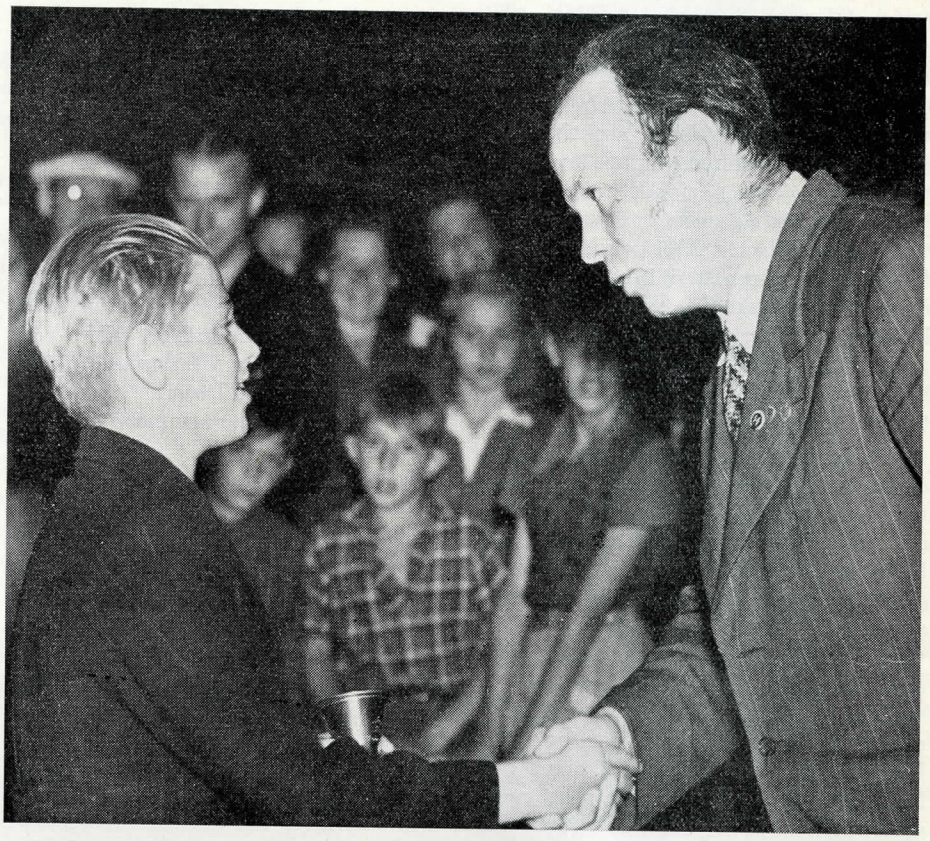

Samuel Norrby förrättar prisutdelning för pojksimmare i Eriksdalsbadet.

---

ter förtroende och har ett mycket gott anseende samt att Hellas är och alltid kommer att vara en verklig kamratsammanslutning, som håller sin fana ren och högt.

Jag kan ej sluta denna korta översikt av Hellas av i dag utan att tänka på framtiden. Detta framåtblickande vill jag göra genom att vädja till varje hellen

att beredvilligt göra de insatser Du förmår för fullbordandet av Hellasgården genom att teckna andelar eller göra verkliga arbetsinsatser,

att alltid göra fullgoda insatser för klubben vare sig det gäller ledarearbete eller direkta idrottsprestationer,

och att alltid följa de ideal allas vår "Farbror" uppställde vid Hellas bildande nämligen: ärlighet, renhårighet och obrottsligt kamratskap.

Birger Malm.

PÄLSEN *Ni söker*

finnes i rikhaltig sortering hos

KÖRSNÄR N. G. MÖRK

FOLKUNGAGATAN 49 — Tel. 40 46 64

bladet och en solig dag i mitten av juli månad 1939 började vi med ett 40-tal pojkar som deltagare. Innan sommarens slut var detagarsiffran uppe i över 60 ett par gånger. Goda takter visades från början av de flesta. Det fanns naturligtvis en hel del som voro rätt enkla som simmare, men av dem ha vi nu inte så få som äro duktiga simmare. Trevligt hade vi tillsammans, och att vi lyckades så bra är otvivelaktigt till mycket stor det våra goda medhjälpares på Aftonbladet förtjänst. De hjälpte oss på alla vis, priser fick vi, goda råd och en publicitet, som redan gjorde pojksimningarna kända och omtyckta. Efter första sommarens lyckade försök ha vi fortsatt varje sommar, och dessutom ha vi under innesäsongen haft seriesimningar i Forsgrénska badet. Den kommande säsongen begå vi alltså vår tionde serie, sommar- och vintersäsongerna sammanräknade.

Pigga poänger.

Under årens lopp ha inträffat en del roande och träffande situationer. Takterna ha alltid varit prima. Litet regn ha sålunda ej hindrat oss att i vanlig ordning köra tävlingarna utomhus. Sommaren 1940 störtregnade det en av tävlingsdagarna. En av pojkarna — Kurt Lundkvist — bodde på landet bortåt 2 mil utanför staden, och trots regnet kom han i vanlig ordning incyklande från landet. Vi undrade helt naturligt om grabben var riktig, som gav sig ut i så dåligt väder. "Det är inte fuktigare i vattnet för det", löd hans snabba svar. "Kurres" svar har blivit ett rättesnöre för oss. Ingen tvekar nu för regn. Alla kommer. Sommaren 1941 hade vi ett träningsläger för ett 20-tal pojksimmare på Tjällmora, där vi gästade A.-B. Svenska Fläktfabrikens semesterhem. Vi hade underbara dagar, badade, tränade och dessutom skulle varje grabb arbeta minst en timme om dagen. Pojkarna skötte sig stortartat, fast en och annan hade för ovana att "använda fula ord" ibland. Vi införde fem öres böter för alla fula ord för att få ihop medel till priser till en liten 10-kamp, som vi inlagt i programmet. Till pojkarnas heder skall här dock omtalas, att det ej blivit någon prisutdelning alls, om vi bara fått räkna oss tillgodo influtna medel på "fula ord". En av cheferna på Fläktfabriken skulle ha hjälp med anläggning av en väg till sin stuga. Han var med och arbetade själv och bröt sten, och rätt som det var gjorde han illa sig i en hand. En liten ed slapp fram. Snabbt som tanken, ropade då en av pojkarna: "Fem öre!" — "Vad säger du, grabb, ser du inte att jag har så förbaskat ont i handen." — "Tio öre, farbror!" kom det i samma ögonblick från samma grabb. "Farbrodern" fattade genast situationen, bötade sina 10 öre, varpå jobbandet kunde fortsätta i god ordning.

En annan grabb — Sören Åhman — pigg och glad samt stor optimist, drömde en natt att han blev europamästare i simning. Det blev visst för mycket för honom, ty med en härlig duns trillade han ur slafen och vaknade sittande på golvet till rumskamraternas stora förtjusning. Medan de jublade som bäst rev han sig i skallen förtvivlan och utbrast: "Nu fick jag ju inte höra tiden."

Stjärnskott.

Inledningsvis omtalades att vi fått fram pojkar, som redan nått berömmelse som simmare. Rune Hellgren är den mest kända. I år blev han som bekant dubbelmästare i bröstsim i Linköping, där han besegrade sina tidigare övermän John Rothman och Gunnar Sulling. Rune, som endast är 19 år gammal, är långt ifrån färdig ännu. Vi vänta oss än mera av honom, och vi tro att han bör gå mycket långt. Harald Englund, nu fyllda 17 år, vann SM i lagkapp i somras, och efter alla tecken att döma blir han en värdig efterföljare till Per Olof. Rune är ju trots sin ungdom redan rekordhållare på 500 m. bröstsim och Harald är rekordhållare på lagkappsimning 4 × 100 m. Vidare ha vi Göran Ekelund, på god väg till eliten, John Strandberg, Lennart Hultgren m. fl.

Innan jag slutar skadar det ej att påpeka, att det finns en sak, som många hellener kunna få lära sig av dessa unga pojkar, nämligen att punktligt och ordentligt betala sin medlemsavgift till klubben. På den punkten äro våra yngsta simmartelningar ett gott föredöme.

H—d M—n.

Nytt klubbrekord i löpning 800 m.

Klubbrekordet i löpning 800 m., som sattes av Erik Byhlén i den olympiska finalen på denna distans år 1928 i Amsterdam och lydde på 1.52,8 min., har nu fått maka åt sig för en ännu förnämligare notering. Sven Ljunggren, som av expertisen förespås bli Sveriges stora namn på denna distans, löpte nämligen vid MAI:s jubileumstävlingar i Malmö den 5 september sträckan på 1.50,7 min. Han slog i detta lopp finnen Storskrubb.

Tabell över klubbrekorden återfinnas på sista sidan. Av denna framgår, att en hel del klubbrekord i fri idrott i år förbättrats.

Ett rykte säger,

att Hellas i år kommer att anordna en större nyårsvaka i Eriksdalshallen.

Talar ryktet sanning skola vi återkomma.

När det gäller

Järnvaror - Sport - Fiske - Jakt

vänd Eder till

PRIPPENS

JÄRNAFFÄREN, HORNSGATAN 31

Tel. 43 34 58.

Vem som är vem på denna bild får de ärade läsarna försöka lista ut själva. För undvikande av misstag kan meddelas att mannen med pipan är red. själv.

G H plockar svamp.

GH hade söndagen den 19 september anordnat svamputflykt för medlemmar jämte damer. För ovanlighetens skull regnade det icke när detta GH-evenemang ägde rum, utan de till ett trettiotal uppgående deltagarna av båda könen kunde tillbringa en härlig dag i de svamprika markerna. Svampkorgarna blevo väl fyllda, och den medhavda matsäcken smakade mer än gott när "General Yngve" ansåg tiden vara mogen för densammas förtärande. Man startade vid niotiden på morgonen och vid fyratiden var man åter i stan. Här ovan synes deltagarna under lunchpausen.

Gymnastiken

i Södra Latin har nu åter börjat. Måndagar och torsdagar mellan kl. 7—9 kunna hellenerna således åter träffas där. Första timmen ägnas som vanligt åt fria övningar, handbollträning etc., men kl. 8 blir det lagom hårdkörning. Till att börja med ledes gymnastiken av Willny, men sedan är det meningen att "Pecka" Edfeldt skall bli fetmans och tröghetens fiende nr 1.

Promotion.

Eriksdalsbadets årliga promotion av simmagistrar och dito kandidater ägde i år rum tisdagen den 31 augusti. "Sima" Lundkvist debuterade som promotionsförrättare. S. k. eldfest var också anordnad i samband med promotionen. C:a 400 personer åsågo det omväxlande och roande program som "Mella" hade kokat ihop.

En Kvalitétsfirma för

KÖTT- FLÄSK och CHARKUTERIVAROR

AB. Hj. Westerlunds Eftr.

STOCKHOLM

Bagatell för en krona.

Den lilla tidning, som vi denna gång presenterar, som ett jubileumsnummer med anledning av vår klubbs 35-åriga tillvaro, vill icke vara något märkvärdigt. Undertecknads förhoppning är dock den, att jubileumsnumret 1943 skall ge läsarna en god bild av vår klubb, såsom den ter sig på den svenska idrottshimlen i våra dagar, samt därtill innehålla några glimtar av år som svunnit.

Det jubileumsnummer som vi presenterade till trettioårsjubileet 1938 var kanske mer innehållsrikt, men tyvärr äro tiderna sådana, att vi icke ha råd att slå på stort. Tryckkostnaderna har stigit så pass, att man lär kunna uppställa den frågan: "Är det egentligen nödvändigt att vi utgiva en egen tidning?" Frågan diskuterades för några år sedan. Medlemmarna voro då av den uppfattningen, att Hellasbladet borde finnas. Sedan dess har kriget kommit med åtföljande prisfördyringar, varför skäl kanske finnes, att vi ännu en gång upptaga saken till behandling. Om icke förr så till nästa årsmöte.

Till slut får jag tacka de ärade medarbetarna med Samuel Norrby, Herbert Lindell och Åke Ivarsson i spetsen för god hjälp. Från början var det meningen att en redaktionskommitté skulle svara för detta nummer, men på grund av inkallelse har dess arbete förhindrats. En del kontakt har kommitténs ledamöter haft med varandra per telefon. Detta torde dock icke utgöra något hinder för, att jag själv påtar mig hela ansvaret beträffande både innehållet och utseendet av denna lilla bagatell, som jag dock hoppas blir så pass mycket tidningsbetonad att de ärade läsarna och medlemmarna utan tvekan spendera den bagatellartade summan av en krona som densamma betingar i pris. Beloppet torde enklast kunna insättas på postgiro 2585. Inbetalningskort bifogas.

Stockholm i oktober 1943.

Rolf W. Jonson.

Stockholms Simförbunds

årsmöte hålles fredagen den 29 oktober kl. halv 8 e. m. å Strömsborg.

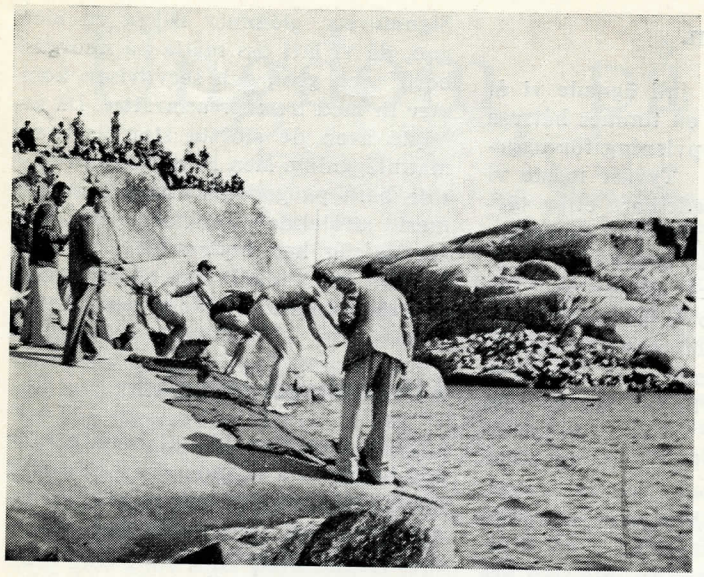

Hellas reser västerut.

Reportage från simturnén till västkusten sommaren 1943.

Start på 100 meter från Smögens solvarma klippor.

Frånsett turnén i Skåne efter förra årets svenska mästerskap ha de senaste åren tyvärr inte bjudit på några större evenemang i landsorten för våra duktiga simmare. Då vi därför på Lennart Brunnhages inrådan i år sökte få till stånd en simturné till hans hemtrakter i Bohuslän, motsågs givetvis underhandlingarna med simföreningarna därstädes med största förväntan. En resa till västkusten skulle nämligen innebära oanade perspektiv för oss alla. Dels skulle vi få besöka nya platser; dels skulle vi mellan simtävlingarna få tillfälle till träning i de salta böljorna samt nyttig avkoppling, medan vi stekte oss på de av solen upphettade berghällarna.

Till vår glädje kunde turnén genomföras, fast det såg dystert ut strax före starten. En del av de "givna" deltagarna måste tyvärr lämna återbud av en eller annan anledning, och en av arrangörerna kunde ej ta emot oss, på grund av, att en allsvensk polomatch skulle spelas just i dagarna för vårt besök. Resan blev emellertid ur alla synpunkter en verklig fullträff, och vi hoppas därför, att vårt besök på västkusten i år kommer att förnyas flera gånger. Samtliga våra värdar voro också ense om, att turnén måste återupprepas nästa år.

Truppen bestod av följande: Per Olof Olsson med fru, Ann-Margret, Gunnar Sulling med fästmö in spe (de förlovade sig vid SM i Linköping), Margot Forsberg, Rune Hellgren, Roland Spångberg, Göran Ekelund, Lennart Brunnhage, Heinz Wiese, Rune Löfgren och sjöhästen "Hoopis" fram- och bakben: Bror Söderlind och Sven Selin.

Tävlingsplatserna voro: Alingsås, Lysekil, Smögen, Hunnebostrand, Bovallstrand, Uddevalla samt på hemvägen Nässjö.

Att här närmare redogöra för simresultaten eller vad vi hade för oss på dagarna (för att icke tala om kvällarna), under de stunder då vi icke voro på resande fot, kan givetvis icke göras. Men i stora drag gestaltade sig turnén enligt nedanstående:

Farväl Stockholm!

Vi startade vår resa den 8 juli litet över kl. 8 från Centralen med tåget till Alingsås, där vi tävlade på kvällen. Precis lagom till tävlingarnas början klarnade vädret upp och publikrekordet höll på att falla så när som på ett 20-tal personer. Per Olof och Rune Hellgren (efter hård strid med kompisen Sulling) svarade för nya banrekord, och i polomatchen segrade Hellas över ett med bl. a. Blomsterwall, S. 02, förstärkt alingsåslag med 3—1. Före polomatchen bjöds det på god uppvisning i hopp och sjöhästen Hoopi gjorde här sitt premiäruppträdande med sedvanliga publikovationer. Inte för att på något

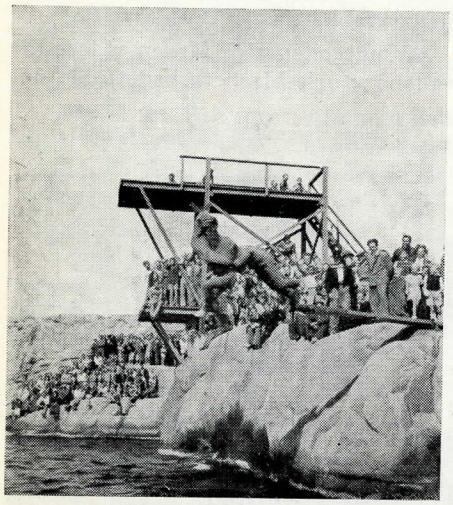

Hästen Hoopi utför sitt berömda svikthopp.

Lämna kostymen
till kem. tvätt
eller färgning.
Den blir som ny.
Elmgrens
S:t Paulsgatan 3. Tel. 40 27 57
Götgatan 60 Tel. 43 58 05

Klubbmärken - Förtjänsttecken - Klubbmästerskapstecken - Medaljer - Plaketter
Skisser och kostnadsförslag fritt på begäran!
Kungsgatan 17 C. C. SPORRONG & Co. Sthlm 1

sätt förringa de enskilda prestationerna må det kanske framhållas, att Hoopi blev den populäraste medresenären under hela resan.

Bekantskap med maneter.

Tidigt på morgonen den 9 foro vi vidare till Göteborg, där vi kl. 8 på morgonen äntrade relingen på s/s "Bohuslän", som under en strålande sjöfärd förde oss till Lysekil via Marstrand och Albrektsund. Vi passerade flera kända fiskesamhällen, såsom: Kyrkösund, Mollösund och Gullholmen, medan vi intogo en förträfflig lunch på fartyget, som rullade rätt kraftigt på Skagens höga dyningar. På middagen anlände vi till Lysekil, där stadens simmarpappa, juvelerare Elof Lycke, tillsammans med kappisflickorna Harriet och Gunvor Magnusson hälsade oss välkomna.

Efter installationen på "panget" rusade vi givetvis fortast möjligt ned till simstadion för att känna på de salta böljorna. Göran var snabbast och dök givetvis i hastigheten på en gulröd manet på 30 cm. diameter, en för oss rätt obekant företeelse. Men vi bekantade oss väl desto mer med djuret senare på resan. Under en polomatch i Uddevalla ville 30—40 st. vara med och leka på "plan". De voro visserligen icke så stora, men brännas kunde de. Efter tävlingarna i Lysekil foro vi med färjan över till Fiskebäckskil, där vi blandade oss med turisterna under 2 timmars dans, varefter vi åter seglade hem till "Lyse".

Även följande dag tävlade vi i Lysekil, och publiken var nästan lika fulltalig då. Var det Hoopi som drog, måntro? Vi avslutade dagen med supé på Badrestauranten samt dans på "Såsen", d. v. s. Societetssalongen, där "Spångis" introducerade *"Skridskovalsen"* till turisternas stora förtjusning.

Trivsel i Smögen.

Lördagen den 11 juli ägnade vi åt Smögen. Efter c:a en timmes båtresa gjorde vi en fin uppvisning för ungefär 1.000 personer. Tyvärr måste vi lämna Smögen omedelbart efter tävlingarna för att fara till Hunnebostrand. Ett par av grabbarna (inga namn) tyckte dock att Smögen var trevligare och foro tillbaka dit trots besvärligheter i kommunikationerna. I Hunnebostrand hade vi en känsla av att bakom all hjärtlighet låg en viss aversion mot oss. Vi blevo också litet förlägna, då vi på hotellet blevo anvisade mangelboden såsom matsal. Nog kunde herrar bröstsimmare ändå plocka i sig tillräckligt med föda, men som sagt vi trivdes inte lika bra där, som på de övriga platserna.

Tävlingarna höllo också på att äventyras, ty hela eftermiddagen regnade det. Vi satte emellertid i gång ändå, och efter tre grenar slutade regnet att falla, vilket hade till följd att publiken infann sig för sent. Det var inget annat att göra än att köra om tre lopp, så att den tacksamma publiken fick se "Perre" & Co. "Perre" gnodde f. ö. på värre i sitt andra lopp på 100 m. Tid 1.00,6. I första hade han något över 1,01.

Brunbränd trupp i Bovallsstrand.

Följande två dagar tillbringade vi i Bovallsstrand. Hade vi fått ett dåligt matställe i Hunnebostrand, så desto bättre fick vi i Bovall. På badrestauranten, som låg verkligt tjusigt intill havet, bjödos vi de härligaste fiskrätter en stockholmare kan tänka sig. Signaturen glömmer aldrig en morgon, då vi ätit oss mätta på smörgåsbord och gröt, och servitrisen kommer in med tre fiskvarmrätter. Då avböjde även de största storfräsarna i matinläggning. Men Bovallsstrand bjöd inte bara på god mat, utan även det mest strålande sommarväder. Man riktigt såg hur huden blev brunare, medan vi mojade oss på klipporna och dessemellan svalkade oss i havet.

I Brunnhages hemstad.

Torsdagen den 15 juli kulminerade vår turné. Då tävlade vi i Uddevalla. Simföreningen där och tidningen Bohuslänningen, som utfört det största arbetet för att turnén skulle kunna genomföras, har nämligen sin redaktion där. Vi välkomnades av en av bröderna Bohlin, två av Bohusläns mest framstående simexperter, och begav oss snarast till simstadion i Skeppsviken, där en ståtligare trampolinanordning, som lär ha kostat 19.000 kr. finnes belägen. Det påstås, att trampolinen är uppförd för "Bruntes" del, och som tack härför lämnade han Uddevalla och gick in i Hellas. Men det går så mycket rykten.

På grund av det ostadiga vädret kom inte så mycket folk som man väntat. Resultatet av tävlingarna blev så mycket bättre med nya banrekord av "Perre" och "Bylle". Naturligtvis vann Brunnhage raka hopp, besegrande sin läromästare Gösta Horn. I polo vann Hellas med 4—0 över en kombination.

Efter tävlingarna följde en bankett. Truppen avtackades därvid och var och en tilldelades en minnesgåva. Flera av stadens sötaste flickor hade infunnit sig för att få en swing med hellasgrabbarna.

På morgonen gick färden vidare till Göteborg och Lisebergsbadet, där det

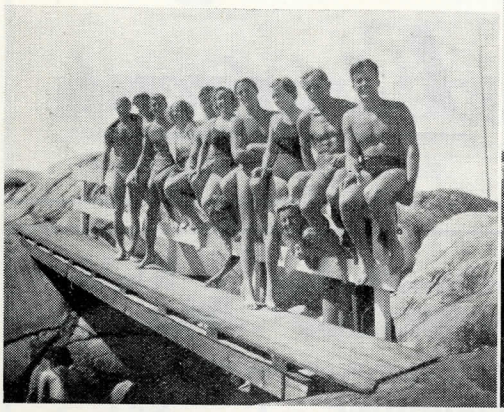

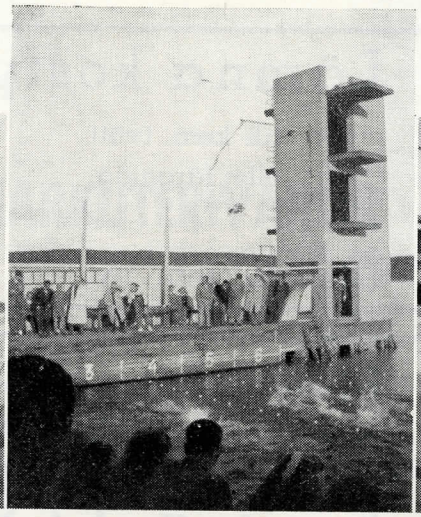

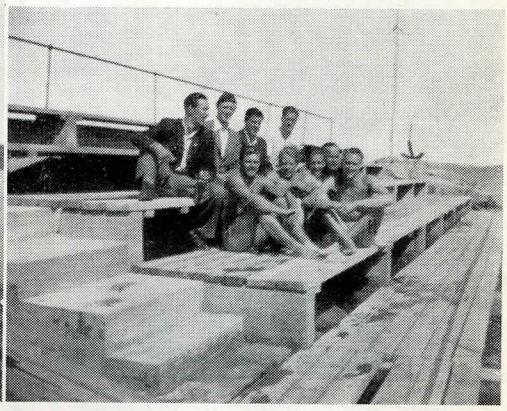

Glada soldyrkare i Bovallsstrand. Tävlingsplatsen i Alingsås samt de manliga deltagarna i Lysekils simstadion.

Ungdom på frammarsch.

Årets juniorer och ungdomar äro de bästa klubben förfogat över på senare år. Visserligen ha vi haft enstaka förmågor i olika grenar, som varit bättre än årets pojkar. Men så många bra ungdomar i alla grenar, med undantag av sprinterdistanserna 100 och 200 m. samt längdhopp, var det nog längesedan klubben hade.

Bland juniorerna kan nämnas Bengt-Olof Kindblom, vår bästa man på 100—200—400 meter med tiderna 11,5, 23,0 och 52,2. Henry Ljungberg med goda tider på distanser från 100 t. o. m. 1.000 meter, bl. a. 53,9 på 400 och 2.03,2 på 800 meter. Björn Sjönvall, som i år gör sin första tävlingssäsong och presterat följande utmärkta resultat: 800 — 2.05,5, 1.000 — 2.41,4, 1.500 — 4.12, 2.000 — 5.56,6 samt 3.000 — 9.01,2. De två sistnämnda resultaten äro juniorrekord för Hellas. Vidare ha vi Hans Svensson som noterat 2.05,6 — 2.40:0 — 4.19,0 på resp. 800, 1.000 samt 1.500 meter. Andra lovande pojkar äro Kalle Östergren, Tore Nordström, Bernhard Holmgren och Seve Carlsson. Hoppen äro över lag svaga grenar bland juniorerna. Kindblom har dock klarat 165 i höjd och Åke Lindstedt 160 trots att han varit på vedhuggning långt uppe i norr hela sommaren och vid första tävlingen råkade skada vristen. Längd är den absolut svagaste grenen med endast en man över 570 (Kindblom 574). Kasten däremot äro något bättre.

A-ungdomarna,

de flesta nya för året, har gjort bra ifrån sig, trots att endast en av klubbmatcherna vunnits. Den ena, mot IF Thor, kan dock inte A-ungd. ensamma lastas för nederlaget, ty i varje gren utom 100, 800 och 3.000 meter startade två från vardera junior-, A- och B-ungdomsavdelningarna. Vi hade även oturen att behöva ställa upp med 5 reserver. Nederlaget var inte så kraftigt att vi behöver skämmas för det, 314 för Thor och 280 för Hellas.

Bland A--ungdomarna ha Ingvar Jansson, Bjarne Forss, P. A. Liljequist, Hans Eriksson, Gunnar Göransson och Sture Sjöblom, varit de dominerande. Jansson, som i år gör sin första tävlingssäsong, har bl .a. satt nytt ungdomsrekord i löpning 800 meter med tiden 2.03,6. Då han är ungdom även nästa år är det troligt att rekordet får sig en puff nedåt 2.01. Bjarne Forss har inte visat något av sina sprinteranlag från i fjol. Hans bästa tid då var 11,8 på 100 meter, men i år har han icke noterat bättre än 12,1. Denna tid räcker till att bli ungdomsmästare i år, vilket säger tillräckligt hur dålig sprinterstandarden är bland A-ungd. Nästa år blir det med största säkerhet bättre, ty det finnes en mängd lovande sprinter bland de yngre pojkarna.

Av kulstötarna har Hans Eriksson de största förutsättningarna. Visar han bara större träningsflit än i år och lär sig tekniken, ha vi här en 13—14 metersstötare om ett par år. Även Sture Sjöblom och Bengt Jonsson ha utvecklingsmöjligheter i kula. I spjut är P. A. Liljequist i särklass med resultatet 50,85. Få se om han inte nästa år, sitt första som junior, 8,4 på 60 m. och 13,1 på 100 m. kan komma uppåt 50-metersstrecket med seniorspjutet. Höjdhopp är också mycket bra med bl. a. Göransson på 170 cm. och Vilén på 165. En pojke som säkert kommer att låta tala om sig nästa år är 17-årige Sven Brennius. Han har endast deltagit i en höjdhoppstävling och denna försiggick i kolmörker, trots detta klarade han 155. Enligt Lennart Nilssons utsago har Brennius största förutsättningarna av de yngre pojkarna. Längdhopp är mycket svagt med Sigvard Malm som bästa man med 5,46. I diskus är det 7—8 pojkar som äro goda för resultat mellan 33 och 38 meter. Vad vi saknar här är en 40 meters kastare, men vi få hoppas att det dyker upp någon sådan nästa säsong.

Utom ovannämnda ungdomar ha vi ytterligare en mängd lovande pojkar. Bland dessa kan nämnas Rune Nykvister som pressat sina tider betydligt på alla distanser sedan förra året. Vidare stavhopparna och kastarna H. Blomkvist och S. Ekstrand samt löparna Olof Strömberg och Bertil Schönhoff.

B-ungdomarna

är ett annat av klubbens glädjeämnen. Så många lovande pojkar som det finnes bland dessa, har det aldrig funnits i Hellas B-ungdomsavdelning Sådana ungdomar som Ingvar du Puy, Hans Södergren, Runo Olsson, Börje Felldin, Hans Olsson, Lars-Erik Jansson, Percy Tuvelius och Lennart Hellström, är det inte alla klubbar förunnat att få i sina led.

I Ingvar du Puy ha vi kanske en blivande mångkampare. Bland löparna kan framhållas Hans Södergren samt 15-åringarna Lars-Erik Jansson och Runo Olsson.

Ingvar du Puy har under säsongen satt nytt B-ungdomsrekord i spjut med 48,59 meter.

C-ungdomarna

är en ny avdelning inom Hellas' friidrott. Denna avd. är störst med ett trettiotal pojkar. Det är meningen att dessa pojkar skall få lära sig tekniken i de olika grenarna redan från början, innan de hinna nöta in felen.

---

blev lättare träning under inväntadet på tåglägenheten till Nässjö, där vi avslutade vår turné den 16 juli.

Sista stationen — Nässjö.

Nässjö simstadion var till bristningsgränsen fullt, när vi satte i gång med tävlingarna. Hellasgrabbarna visade här sin verkliga slagkraft och slogo samtliga banrekord med undantag av 3× 50 m. olika simsätt, där vi fingo se oss besegrade av Jönköpings Simsällskap.

Sent på kvällen foro vi så med natttåget till Stockholm och anlände tidigt på lördagsmorgonen, trötta men lyckliga över att få varit med om en synnerligen lyckad hellasturné.

Signaturen vill härmed ta tillfället i akt och i Hellasbladet på deltagarnas vägnar tacka våra värdar på respektive platser samt tidningen Bohuslänningen för genomförandet av denna trevliga sommarresa. Vi hoppas, att vi i och med våra simuppvisningar propagerat för fortsatt samarbete och förnyade besök hos simklubbarna på västkusten.

R. L—n.

PALETÅ

PRISET ÄR **89:—**
FÄRGEN ÄR GRÅ

Köp rocken hos

GÖSTA KÄLLQUIST

vid Södermalmstorg

SONNY:

Hellensk gentleman — Eller gynna annonsörerna.

Den hellenske gentlemannen rakar eller klipper sig hos hellasgrabben *Georg Johansson, "Tierp"* ock kallad. — Naturligtvis! Klädd i en "svid" från *Rydholms* går han sedan att uppvakta sitt hjärtas dam, f. d. elev vid *Bar-Lock Institutet.* Det är nämligen lördag och den hellenske gentlemannen tycker det är en fröjd att leva. Han vill naturligtvis icke komma tomhänt hem till den lilla "evan", utan köper därför med sig en praktfull blomsterkvast från *Hilma Erikssons Blomsterhandel.* Med beräkning att den unga sköna skall bjuda på en kopp "surr" anskaffar han under sin vandring på hjärtevägen en tårta från bageri *Rutin,* som ligger på Skånegatan.

I egenskap av hellasgrabb blir han naturligtvis väl mottagen av sin hjärtevän, som ler mot honom med vita vackra tänder årligen omsedda av *tandläkare Sven Blumenthal.* Eftersom det fortfarande är lördag skall man väl roa sig med något under aftonen, och medan man dricker "surret" kommer man överens om att supéra på *Restaurant Mosebacke.* Den goda maten därstädes, de väl tempererade vinerna samt den melodiösa musiken kommer vår unge hellen att känna sig vild och galen. När man därför kommit till folkpunschen friar han och får flickans ja. — Tror vi de'!

Under den festliga kvällens fortsatta flykt kommer de unga tu överens om, att förlovningsringarna skola inköpas hos *Juvelerare Kihlström* eller *Elmblad.*

Hastigt flyr emellertid lyckans timmar, och medan stjärnorna tindra och månen synes le, åt deras unga kärlek, vandra de tu sakta genom gatorna mot flickans port. I porten kysser han sin blivande godnatt medelst en kyss full av ömhet och med tonerna av Godnattvalsen ännu klingande i sina öron. När den unge mannen sedermera liksom buren på kärlekens vingar ilar mot sin egen boning, beslutar han, i hastigt mod, att i fästmögåva förära sin älskade en klocka från *Urmakare Yourstone* på Nybrogatan. — Ack ja, den kärleken.

Efter förlovningens eklaterande börjar jakten efter en lämplig våning. Eftersom hyresvärdarna icke behöva någon reklam, och vi icke räkna oss som vän till några hyresvärdar — tvärt om —, kunna vi icke ge de unga några som helst tips. Mottot: En koja och ett hjärta bör de dock ha i åtanke under sin våningsjakt.

En filt från *Elmgren* hör till ett av det lyckliga äktenskapets nödvändiga attribut, vare sig man har våning eller ej. Bjudningskorten till bröllopet tryckas bäst hos *Haglund & Ericsons Boktryckeri A.-B.* En del av lysningspresenterna komma med säkerhet från *A.-B. Nordiska Kompaniet. Karlaplans Järnaffär* har massor av trevliga ting till ett välordnat hem, bl. a. brödkavlar. I brudgåva ger den blivande äkta mannen sin likaledes blivande fru en fjällutrustning från *Ålanders Sportaffär.* Bröllopsresan skall nämligen ställas till fjällen.

Nordiska Tvätten kommer att klara de ungas tvättproblem, och när den stora dagen så småningom blir bestämd beställes bröllopstårtan från *Ströms Konditori* på Regeringsgatan, där de unga under sina shoping-turer

---

Två pojkar stå i särklass bland 13—14 åringarna, nämligen Olle Andersson med följande resultat: 60 m. 7,9; häck 60 m. 9,2; 80 m. 10,5; 100 m. 13,0 samt 5,44 i längdhopp. Sten Ewert: 60 m. 7,6; 100 m. 12,4. Därefter kan nämnas Arne Bäcklin med 8,4 på 60 m. och 13,1 på 100 m. samt 4,71 i längd, vidare Hans Carlsson, Bo Andersson (12,58 i kula, 3,6 kg.), Gunnar Karlsson, Lennart Wahlberg och Nils Eriksson.

Junior- och ungdomsavdelningarna som i våras bestod av endast ett tjugotal aktiva, ha vuxit till sig och omfatta nu över åttio (80) pojkar. Vi äro förvissade om att klubben kommer att få glädje av dem i framtiden.

Under säsongen ha utkämpats fyra klubbmatcher. Den första var en ungdomsmatch mot Kronoberg med obegränsat antal deltagare. På grund av att våra bästa pojkar inte hade kommit tillbaka från sommarferierna, och vi därför inte kunde ställa upp med starkaste lag, förlorade vi med 126,5 p. mot 96,5. Därefter mötte vi, som förut omtalats, IF Thor i en match i Uppsala. Nästa match var en uppgörelse mellan Hellas och Sundbybergs A-ungd. Vi vunno en klar seger med 79½ mot 56½ för Sundbyberg. I en B-ungdomsmatch samma dag mot Linnéa segrade dessa med 75 p. mot våra 61. Här räkna vi med revansch nästa år.

I julnumret komma resultat av ovan nämnda klubbmatcher samt serietävlingarna att publiceras. På grund av utrymmesskäl kunna de icke införas i jubileumsnumret.

Kurre.

Klichéer, teckningar, retuscher.

A.-B. STOCKHOLMS KEMIGRAFISKA ANSTALT

Mästersamuelsgatan 54 — Telefon: 20 99 57, 20 99 58

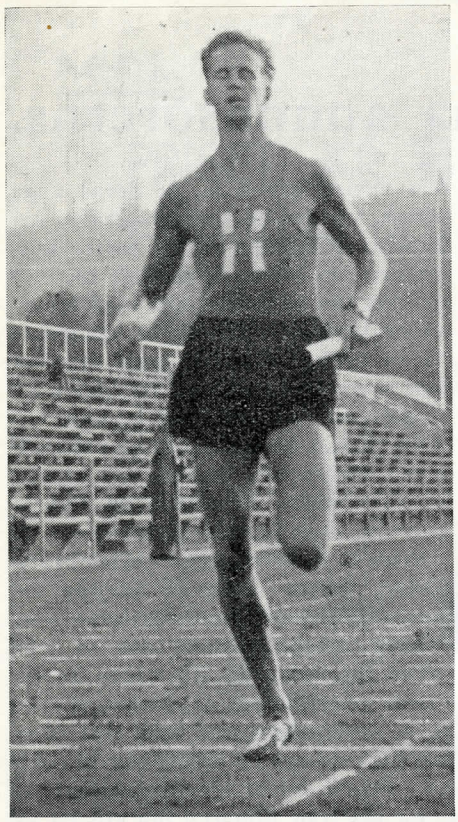

Sven Ljunggren.

ibland bruka intaga en härlig kopp kaffe.

När till slut bröllopsklockor ringa, och alla himlar sjunga, uppträder bruden i ett magnifikt pälsverk från *A.-B. Arvid Lindahls Päls-Mode-Affär* och med en originell frisyr skapad av *Ragnar Johansson,* Folkungagatan 56, Söder.

Eftersom en god historia, film eller roman bör ha "a happy end" sluta vi här. Som absolut lämpligaste avslutning på denna soliga saga ur levande livet måste vi dock omtala: "En annons i *Hellasbladet* lönar sig."

Vänligen

Författaren.

P. S. Ev. honorar för ovanstående kunna av de omnämnda firmorna lämpligen doneras till Hellasgården.

D. S.

Strong hellen 1943 — Sven Ljunggren.

— När jag gick i skolan i Linköping, drömde jag om att vinna Skolungdomens. Det lyckades aldrig. Däremot hade jag aldrig vågat hoppas på att kunna bli svensk mästare. Det gick.

— Efter en framgång vill man vinna fler, och därför ville jag sedan ha ett svenskt rekord. Det gick också bra. Att bli Stor Grabb var nästa mål. Och nu har jag kvalificerat mig för den utmärkelsen.

Så sammanfattar Sven Ljunggren början av sin idrottsmannabana, och för en 22-åring kan man säga att det är raskt marscherat.

— Jag skall först och främst slå Wachens svenska rekord på 400 m., lovade Sven en gång i våras.

— Det var tur, att jag lyckades och inte minst roligt att det skedde just i Göteborg — så många "tråkningar" som jag fick från det hållet för min självsäkerhet — tyckte han, då rekordet väl var ett faktum.

— Nästa år skall jag till att börja med försöka mig på rekorden på 500 och 300, lovade han, då han gjort sitt sista tävlingslopp för året — det var visst det 62:a!

Hellas' framgångsrikaste friidrottsman har följaktligen lyckats fullfölja sina avsikter på ett sätt som inte lämnar något övrigt att önska. Man har kunnat ana, vad som komma skulle, om man känt till hans energi, tävlingsglädje och humör, men att han skulle bli så i särklass . . .

Nu undrar man, om familjen Ljunggren, som för 13 år sedan fick övertala tvillingsönerna Sven och Olle att ställa upp på 60 m. i en skoltävling i Härnösand, hade tänkt sig något liknande?

Det började alltså för 13 år sedan — Sven var nio år då och vann sin första tävling. Tiden blev 9,6 på 60 m. Men efter den framgången var han inte längre intresserad av kapplöpning. Inte förrän 1937 lockades han med i leken igen.

En gång i Linköping var han åskådare till en tävling och yttrade sig mer eller mindre föraktfullt om segrartiden 55 sek. på 400. Han slog vad om att utan vidare kunna nå den tiden. Det gick naturligtvis (!) inte, utan Sven förlorade. Misslyckandet var desto förargligare, som det blott fattades någon tiondels sekund. Att ta revansch var anledningen till att Sven Ljunggren blev aktiv idrottsman.

Säsongen 1937 medräknad har han i år gjort sin sjunde säsong. Första året var bästa tiden 53 sekunder blankt på specialdistansen. Året därpå blev det 51,7 på Skolungdomens, men det räckte inte ens till finalplats. 1939 blev Ljunggren tvåa på Skolungdomens efter Anders Bergström. 50,4 var det personliga rekordet.

Sven Ljunggren är trefaldig individuell svensk mästare. Till sin egen överraskning vann han titeln redan 1940. Då var han precis dubbelt så gammal som vid debuten (!) i Härnösand — 18 år.

— Så själaglad som då, har jag aldrig varit varken förr eller senare, försäkrar han själv, och jag tror inte heller jag kan bli det. 49,4 var segrartiden. Mästerskapstiteln försvarades året därpå. Men då kändes det bara naturligt att vinna — tiden var 48,9 — guldmärkestid. Trots att loppet på SM 1942 var ännu snabbare för min

G. STOLT
St. NYGATAN 46, Telefon 20 25 56
UR & OPTIK

Allt
vad Ni behöver!
Guld, silver, tenn
sportpriser,
förlovningsringar etc.
finner Ni hos
Juvelerare Martin Elmblad
Skånegatan 71 - Tel. 41 46 93
Reparationer utföres å egen verkstad

del — 48,8 — räckte det inte till mer än en tredje plats efter Franzén och Pecka Edfeldt. I år var segrartiden 48,5.

Sven Ljunggren är ett exempel på att en idrottsman — om han vill — kan gå mycket långt. Klenhet och sjuklighet har inte fått vara något hinder. För två år sedan hade han både röda hund och blindtarmsinflammation. Några veckor efter operationen var han åter tillbaka i svenska elitklassen! Nu kan han bevisa, att han har idrotten att tacka för en alltigenom prima hälsa. Han har förresten lanserat en hel del nytt beträffande träningsmetoder. Han är en soldyrkare värre än de flesta och har ingenting emot att ligga på en badstrand — eller i vattnet — en hel dag, även om han skall tävla på kvällen.

Men sådant kan man kosta på sig när man har en sådan grundträning som Sven Ljunggren skaffat sig just i år. Den förnämsta anledningen till hans goda resultat är nämligen att söka i vinter- och vårträningen. Den var förresten så hård, att idrottsvännerna i Göteborg, där Ljunggren vistades, uttryckte sin förvåning. Öisare och andra göteborgare hör ändå inte till de idrottsmän, som ligger på latsidan.

Konditionsträningen avslutades med en tids vistelse i Vålådalen. Sedan fanns grunden lagd. I allra högsta grad. Det viktigaste var kanske att träningsarbetet successivt blivit hårdare och hårdare. Efter återkomsten från fjället återstod så bara den lätta träningen.

Detta "arbetsschema" utlämnar Sven Ljunggren nu gärna till alla och envar, rekommenderande det som absolut saliggörande. Tack vare den omsorgsfulla förberedelsen räckte krafterna sedan till inte blott för ettt digert vårprogram med en omfattande norrlandsturné inledningsvis utan också för resten av säsongen.

1.56,4 på 800 i första banloppet och 49,6 på 400 i det sista dito, båda loppen utan hårdare konkurrens, säger tillräckligt om disponeringen. Det första loppet var i Göteborg den 19 maj, det sista i Stockholm den 3 oktober.

— Mina roligaste minnen från årets tävlingar är segern över Storskrubb på 800 i Malmö och triumfen på 400 i Köpenhamn, då jag första gången mötte Holst-Sörensen, anser Sven Ljunggren själv.

Största besvikelsen? Utan tvekan nederlaget i stafetten i returlandskampen mot Danmark, då Holst-Sörensen tog revansch.

Sven Ljunggren kommer i år att tilldelas Stora Grabbarnas hedersmärke. 10 poäng erfordras som bekant för att få den utmärkelsen. Av dem har han tagit 7 i år. Landskampssegrar mot Ungern och Danmark (två gånger) samt ett svenskt mästerskap. 62 lopp har han vunnit med sammanlagt, försök och stafetter medräknade.

Av 22 400-meterslopp har han vunnit 21. Enda nederlaget var mot Storskrubb i Finland. Genomsnittstiden för dessa 22 lopp är 48,9.

På 800 m. har Ljunggren tävlat 11 gånger. Ett enda nederlag även på denna distans. Då var också Storskrubb med. Det var i Stadion. Liljekvist vann, Storskrubb blev tvåa. Ljunggren fyra. Medeltiden på 800 är 1.56,2.

Storskrubb och Ljunggren har mötts sex gånger i år. De har besegrat varandra tre gånger var. Ljunggren vann 400 m. i Malmö och Örebro samt 800 m. i Malmö. Storskrubb 400 m. i Helsingfors, var bättre på 800 m. i Stadion och vann 500 m. också i Stadion.

Ljunggrens personliga rekord (samtliga noterade i år) är: 100 m. — 11,2, 200 m. — 22,2, 300 m. — 34,9, 400 m. — 47,5, 440 yards — 48,0 500 m. — 1.02,8, 800 m. — 1.50,7. Tiderna på 400 m. och 440 yards är lika med svenska rekord.

Förtjänsten av svenska rekordet på 4 × 400 m., som noterades av Hellas' stafettlag vid SM i Borås, och som lyder på 3.16,4, tillkommer i första hand Sven Ljunggren. Den gången löpte han sista sträckan på en tid som var under 47 sek.

För övrigt kan i korthet omtalas.

att Sven Ljungren, som är född i Osby av skånska föräldrar och bott i Härnösand, Luleå och Linköping, efter studier i Stockholm och Göteborg nu liksom klubbkamraterna i Hellas hoppas bli stockholmare på allvar,

att han anser Harbig vara den finaste kvartsmilaren av alla men att han helst av allt skulle vilja möta den amerikanska eliten på deras egen mark. Vem skulle inte vilja se Ljunggren i sådan konkurrens förresten?,

att han varit i militärtjänst praktiskt taget hela sommaren i egenskap av blivande reservofficer. Följaktligen haft samma sysselsättning som hans båda käraste motståndare i sommar — Storskrubb och Holst-Sörensen,

att han bestämt sig för att sätta i gång igen vid nyåret och då förmodas tillgodogöra sig alla erfarenheter från den gångna säsongen. Vad månde resultatet bliva?

I förra numret av Hellasbladet publicerade vi hans imponerande tävlingslista från säsongens början och t. o. m. den 6 augusti. Efter denna datum gjorde han ytterligare 9 st. 400-meterslopp och 2 st. å 800 m. Ett av de sistnämnda med nytt klubbrekord som resultat.

De platser, som han tävlat på, har varit: Köpenhamn, Stockholm, Göteborg, Malmö, Uddevalla, Sundsvall, Visby, Sävsjö, Örebro, Skene, Östersund, Borås, Karlstad, Gävle, Söderhamn, Härnösand, Sollefteå, Örnsköldsvik, Skellefteå, Boden, Umeå, Linköping.

Carl Henrik Gustafsson.

Allsvenska handbollsserien

har startat när detta Hellasblad utkommer. Hellas har bortamatch första speldagen, men på jubileumsdagen, den 23 således, möter vårt lag i Eriksdalshallen Ystad. De som icke tänka närvara på jubileumsfesten kunna i stället gå och heja på våra handbollsgossar.

MOSEBACKE
"Den Blå Kristallen"
är öppnad för enskilda middagar och supéer. OBS.! Även för arrangerade luncher, om beställning göres en halv timma före. Underbar utsikt. I likhet med Tältet dekorerad av I. Grünewald.
TEATERKÄLLAREN och MONTMARTRE
MIDDAGAR fr. 2:25
TEATERSUPÉER fr. 2:25
SUPÉ DANSANT.
Utsträckt tid onsdag o. Fredag
Telefon 40 36 45

TANDLÄKARE
SVEN BLUMENTHAL
DROTTNINGGATAN 14, 1 TR.
Mottagning enligt överenskommelse pr telefon 10 24 29, 10 24 30.
Medlem av Sthlms Tandläkareförening.

G. H. vid Hellas' 35-årsdag.

När vårt gamla kära Hellas den 22 oktober fyller inte mindre än 35 år, måste vi gamlingar, som varit med från allra första början, med vemodig förvåning konstatera tidens obarmhärtigt snabba flykt. Av den handfull ynglingar starka kamratsammanslutning som under namnet P. G. (Pastorns Gossar) den 22 oktober 1908 beviljades inträde i Riksidrottsförbundet har växt fram dagens storklubb Hellas. Pionjärerna ha för långliga tider sedan lagt upp all aktiv idrott. Det är nu generationen nummer två, som för våra färger med den äran. Men de gamla ha för den skull icke alldeles försvunnit från vädjobanan. De träffas då och då i den förnämliga sammanslutningen "G. H.", en förkortning av det mera högtidliga "Sällskapet Gamla Hellaspojkar". Enligt stadgarnas 1:sta paragraf är dess mål att "samla mångåriga medlemmar av Hellas och genom kamratligt och idrottsligt umgänge i mån av förmåga stödja moderföreningen. Varje hellasmedlem, som fyllt 27 år och varit medlem av Hellas i minst 10 år *eller* fyllt 32 år och varit medlem av Hellas i 5 år, är berättigad till inträde i G. H."

Tanken att inom Hellas bilda en sammanslutning av äldre kamrater dök fram redan vid Hellas 10-årsfest 1918. Av någon anledning — man kände sig väl ej *så* lastgammal — fick emellertid förslaget vila några år, till dess det ånyo framfördes i frihet vid 1922 års början. En kommitté, som visst bestod av Dicken Brennius ensam, sammankallade så småningom de äldsta inom Hellas till ett sammanträde på Enskede Börsrestaurant, där den 16 maj G. H. efter några timmars diskussion såg dagens ljus. 50 hellasmedlemmar jämnt voro de glada stiftarna.

G. H. förde under några år framåt en synnerligen livlig tillvaro med ungefär ett sammanträde i kvartalet. I slutet av 20-talet råkade man emellertid av någon anledning in i dödvatten och sällskapet gick ovedersägligen tillbaka, då helt oförmodat på Stockholms horisont dök upp den gamle PG-anen Einar Åhlander. Som alltid fylld av en himlastormande energi insåg han tämligen snart att någonting måste göras. Tillsammans med Ernst Sjölander började han försöka föra G. H. ut på djupt vatten igen. Och det lyckades dem över förväntan. Sammankomsterna började åter att fyllas av intresserade medlemmar och medlemsstocken gick sakta med säkert i höjden. Från och med 1931 tio år framåt var Ernst Sjölander G. H:s starke man. Einar Åhlander hade redan efter två år återvänt till Jönköping, där han alltjämt bor och där han med stolthet kan se tillbaka på sin korta men betydelsefulla insats i G. H:s historia. För sin insats erhöll Ernst vid G. H:s 20-årsfest förra året sällskapets hittills enda utdelade hedersplakett.

Redan i början av G. H:s tillvaro framfördes i försiktiga ordalag tanken på att låta damerna någon gång deltaga i våra sammankomster. Detta förslag avslogs emellertid med överväldigande majoritet. Enligt ett protokoll från år 1923 motiverades avslaget med att ett dylikt tillstånd för damerna "skulle förorsaka dem onödiga kostnader beträffande klädedräkten". Och i verkligheten dröjde det ända till dess att G. H. firade sin tjuguåriga tillvaro som damerna fingo göra sitt intåg i G. H. Den intelligente läsaren kan räkna ut att denna världshistoriska händelse ägde rum anno 1942. Inom parentes kan omtalas, att sagda fest anses som en av de trevligaste inte bara i G. H:s utan även i Hellas' historia.

G. H. har under årens lopp icke glömt stadgarnas 1:sta paragraf "att i mån av förmåga stödja moderföreningen". Varje år ha anslag till ena eller andra ändamålet utanordnats. Priser ha skänkts av minnesgoda medlemmar, och dylika ha även uppställts av G. H. En mera aktiv insats gjorde G. H., då sällskapet 1923 efter framställning av Hellas' överstyrelse tog initiativet till Hellas' bowlingsektion, vilken som bekant ännu lever efter allehanda öden och äventyr. G. H. omhänderhade under några år likaledes efter framställning från högre ort — Hellas oldboysidrott. Då detta likväl ej ansågs ligga inom G. H:s arbetsområde, tackade vi dock snart för uppmärksamheten och drogo oss diskret tillbaka. Under en följd av år har G. H. tillsammans med Göta och Fredrikshof arrangerat klubbmatcher i skidåkning för oldboys, av vilka Hellas vunnit de flesta.

G. H:s eget idrottsliga inslag vid sammankomsterna ha huvudsakligen varit av det mera lätta och skämtsamma slaget och mestadels bestått av cykelutfärder. Fotbollen plägar sällan saknas. På senaste åren ha vi inbjudit damerna till svamputflykter, vilka varit synnerligen populära och samlat stort antal deltagare. G. H:s mest populära träff är dock den varje år återkommande trekampen med kräftskiva nere i Eriksdalsbadet. Till och med i år, då regnet stod som spön i backen, samlades ett tjugutal Gamla Hellaspojkar till festligt samkväm och roade sig kungligt.

G. H. har för närvarande enligt senaste årsberättelsen 134 medlemmar. Av detta antal pläga omkring 40 st. i

Tandläkare
SVEN AXELSON
Vasagatan 14, III · Telefon 20 22 40
Mottagning efter överenskommelse pr telefon.
Infört genom Stockholms Tandläkareförening.

Besök
RAKSALONGEN OCH DAMFRISERINGEN
FOLKUNGAGATAN 68
Telefon 43 48 10
Ragnar Johansson
Medlem i Hellas

medeltal närvara vid anordnade sammankomster. Beträffande G. H:s ekonomiska ställning behöva vi långt ifrån skämmas för densamma. Medlemmarna inbetala tämligen ordentligt (efter några påstötningar, förstås) sina avgifter, och skattmästare Affe Malm ser ej alltför plågad ut. Men han har ju blott varit kassör i 1½ år ännu.

Årets styrelse utgöres av:

Ordf. Yngve Elmgren, sekr. Seth Levin, skattm. Alf Malm, Nils Sjöbladh.

När nu i denna månad Hellas med stolthet kan fira sin trettiofemåriga tillvaro, vilken sannerligen icke förflutit utan både yttre och inre strider och stridigheter, vilka dock nu för länge sedan synas vara bilagda, så vill även G. H. härmed bringa moderföreningen sin hyllning i det glada medvetandet, att dess medlemmar både som enheter och kollektivt bidragit "i mån av förmåga" till den starka ställning Hellas för närvarande intager inom Sveriges idrottsvärld. Betydelsen i G. H:s arbete ligger förvisso icke allenast i de större eller mindre penningbidrag, som årligen överräckas till Hellas' sektioner utan lika mycket i det förhållandet, att G. H. utgör den sammanbindande länken mellan tid, som är och tid som gått i Hellas. G. H. vill och bör utgöra mötesplatsen för hellaskamrater av olika årgångar. Kunna vi sedan även ekonomiskt, som t. ex. redan skett beträffande Hellasgården, stödja vår moderförening, så ha ju båda parter skäl till full belåtenhet. Finner nu på högtidsdagen Hellas anledning att känna sig tillfredsställd med den gärning G. H. under årens lopp utfört och alltfort önskar utföra, då har också Sällskapet Gamla Hellaspojkar likaså fått belägg för att den väg det slagit in på är den rätta. Hellas kan likaså vara övertygad om att G. H. också i fortsättningen har sin moderförenings bästa för ögonen. Skulle vargatider stunda, så lovar åtminstone G. H:s nuvarande generation, att som en man sluta upp vid Hellas' sida och kämpa sida vid sida tillsammans med sina unga kamrater.

Med det löftet önska vi, Gamla Hellaspojkar, Hellas god fortsättning i dess viktiga arbete för ungdomens fostran till dugliga samhällsmedlemmar.

Seth Levin.

att detta nummer av Hellasbladet kostar en krona;

att kronan erlägges bäst genom insättande på postgiro 2585;

att jubileumsåret varit ett framgångsrikt år för klubben;

att jubileet kommer att firas i dagarna två;

att festen på Göta Källare kommer att bli en angenäm tillställning;

att icke heller friluftsevenemanget ute vid Hellasgården kommer att bli tråkigt;

att alla kunna och böra med;

att därom kan läsas mer på sidan 26;

att Hellasgården går mot sin fullkomning;

att det dock fortfarande behöves pengar i form av andelsteckningar;

att den fria idrotten kommer att bli ännu bättre tills nästa år;

att det går rykten och viskningar om flera fina nytillskott;

att red. dock är den som tiger;

att "Stickan" Hedenström gjorde ett fantomlopp på slutsträckan i DM-budkavlen;

att vi undrar om icke detta betydde en seger för biffen över kruskan;

att Hellas vunnit DM-budkavlen fyra gånger i följd;

att detta förhållande anses som smått fenomenalt inom skogsmannakretsar;

att handbollarna med tillförsikt gå den nya allsvenska säsongen tillmötes;

att hela Hellas, som vanligt möter upp till hemmamatcherna i Eriksdal;

att vi mötas på jubileumsfesten;

att du ej skall glömma kronan.

Sonny.

★

Våra vänner bowlarna bruka icke alltför ofta höra av sig i Hellasbladets spalter. Enligt löfte av sektionens ordförande skall det nu bli bättring på den punkten, varför vi alltid kunna hoppas.

★

Tack.

För vänlig hågkomst på vår bröllopsdag vill vi härmed framföra vårt hjärtliga tack.

Harry och Ella Andersson.

Firma Emil Bäcklin
Glasmästeri & Ramaffär
Adolf Fredrikstorg 1, Stockholm
▼
Insättning av:
Fönsterglas, Spegelglas,
Råglas i nybyggnader
och reparationer
Telefoner: 43 18 21, 43 92 82

A.-B. ARVID LINDAHLS
PÄLS-MODE-AFFÄR
Kungl. Hovleverantör
H.M. Konungens Hovleverantör
Biblioteksgatan 7, Stockholm
Telefon: 10 76 00, 10 76 12 Engros: 11 76 13
H.K.H. Kronprinsens Hovleverantör

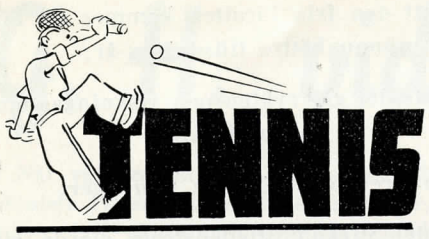

Sven Sydow mästare i starkt KM.

Den i förra numret omtalade starka utomhussäsongen är slut, och sedan den 1 september ha vi gruppspel i gång varje onsdag i Atlashallen. Vad som återstår att summariskt behandla är klubbmatchen mot Nynäshamn, årets SM och KM.

Det var ett revanschhungrigt gäng på nio grabbar, som söndagen den 29 augusti reste ned till Nynäs för att "tona ned" den enda plumpen i sommarens tennisprotokoll — nederlaget i våras. Trots att ett pålitligt regn gjorde allt för att taga ifrån oss den chansen, hunno vi med att spela åtta av de elva matcherna, och då mörkret satte stopp för vidare spel ledde Hellas med 6—2 med "snudd" på 7—2, då Holm tagit första set mot Wallén och ställningen i andra var 5—5. Med så starka gossar som Folke Willsson och Milton Fast hade — blygsamt räknat — segern blivit minst 8—3. Laget bestod av följande spelare: Sven Sydow, Folke Willsson, Walle Berner, Gunnar Holm, Åke Fröander, Olle Johansson, Milton Fast, Harald Falk och Muffe Norinder.

Vår insats i Svenska mästerskapen blev icke lika lyckad som förra året. Sven förlorade mot Kungligas lovande Rolf Reutercrona med jämna siffror, Åke besegrades av sensationsmannen och finalisten Bramstång, men spelade till sig riktigt fina siffror: 4/6, 4/6. Holm mötte slutligen segraren, bollfantomen Stig Mårtensson och fick vara belåten med 1/6, 4/6, och i dubbeln förlorade Holm-Sydow mot Salks starka par B. Dahlin—E. Eriksson med siffrorna 5/7, 4/6. Kämpen Swall var med bland oldboys, men hade oturen att få möta omutlige och alltid gamesnåle Jotte Söderström, så någon utdelning blev det icke den gången.

Klubbmästerskapet blev i år minst lika starkt som i fjol med många både hårda och välspelade matcher. Sven ansågs före mästerskapet som ganska given segrare och han vann även till slut, men det satt synnerligen hårt åt. Såväl i semifinalen som i finalen mot Olle Johansson resp. Åke Fröander var han hårt pressad och tvungen taga fram sitt absoluta bästa spel. Det var en trött men lycklig segrare — och en värdig klubbmästare — som efter 8 hårda sets lämnade Eriksdalsbadet söndagen den 12 september. Åke Fröander var annars tävlingens stora överraskning. Han har förut alltid spelat litet nonchalant och okoncentrerat, men i årets KM spelade han genomgående mycket vårdat och med stor skärpa. Han insats i finalen, som gick i fem sets, var strålande, och det var mycket nära, att vårt vackra och dyrbara vandringspris fått vandra ytterligare itt år. Nu fick Sven sin tredje inteckning och därmed priset för alltnd.

Dubbeln tilldrog sig icke något större intresse, och där segrade lätt Sven Sydow—Gunnar Holm bland åtta par utan att släppa set.

Finalen vanns över bröderna Fröander med 6/2, 6/3.

Dagen för sektionens tennisträff nere i Atlashallen, då prisutdelning etc. kommer att ske, är ännu icke fastställd, men vi skola ha den som vanligt i slutet av denna månad.

Den vänsterhänte.

Fyra svenska mästare.

Årets rekord- och mästarlag på 4 × 400 m. Fr. v. C. H. Gustafsson, G. Håkansson, "Lången" och S. Ljunggren.

Med detta nummer av Hellasbladet medföljer tvenne bilagor.

Sandströms Sportartiklar

hava världsrykte.

BRÖDERNA SANDSTRÖMS SPORTAFFÄR

NORRLANDSGATAN 31—33 • STOCKHOLM • Telefon 23 40 35

SPECIALITÉ FJÄLLUTRUSTNINGAR

Tiokampen

En sommarvacker kväll i slutet av juni gick starten för Hellasorienterarnas väldiga tiokamp — en verklig tävling för "grabbar med hår på bröstet". — Eller vad sägs om följande kämpastora grenar: Orientering, handgranat, pilkastning, terränglöpning, cykelorientering, 400 m., kulstötning, längdhopp, allmänbildningstävlan och 200 m. simning. — Ett gediget program som synes . . .

Som sagt, orienteringen har börjat och runt tassemarkerna kring Sandasjön går nu den vilda jakten efter de röda skärmarna. Där smyger "Heden" med kompassen i näven och ögonen stelt stirrande mot ett okänt fjärran, där stegar Ludde de sista avgörande stegen innan han stannar upp, drar ett djupt andetag och säger: "Här är det". Och där är han mycket riktigt — men inte vid kontrollen! Yngsta Åkerlindaren skenar omkring som en lössläppt kalv på alla möjliga och omöjliga knallar utom den rätta, och se, där "ångar" segraren, Holger Thorsson, "Fiskafängare", in på den idylliska målplatsen vid Sandasjöns djupsvarta vatten. Han leder tiokampen!

Alltefter som grabbarna droppar in från skogen övergår man till handgranaten, som i snygga bågar flyger genom luften för att dansa ned i mer eller mindre precisionsavvägda kast. Det gäller att komma så nära pinnen som möjligt och de mest utstuderade stilar komma till användning. Men slutligen är även denna nervslitande gren avklarad och som segrare står herrar Å. Fernqvist och L. Åkerlind — två namn att minnas när det blir ett SM i handgranatkastning . . .

Några kvällar senare är det Hellasgården som är skådeplatsen för tredje grenen — cykelorienteringen. Snart ligger hela kopplet och blåkör på stigar och vägar nedåt Bollmora och Älta, släpper på utför stigarna så stickor och strån ryker om däcken. Ludde springer i förtvivlan och bara ryter på vägen, sen han måst lämna cykeln i diket på grund av punktering; Geje Lyberg & Co. luras några kilometer ur riktningen och hamnar där vägen slutar vid en sjö . . . Men ingen kan hejda Brollan Söderlind och trots att han jagar en ilsken häst ett par varv runt ett gärde med cykeln i ena handen, vinner han en klar och bejublad seger. I pilkastningen därefter visar Bertil Falconer att gamla takter från Gröna Lund och Nöjesfältet aldrig går ur. Med överlägsen nonchalans klipper han dit en fenomenal serie, som ingen kan hota, och därmed gör han första attacken mot ledningen i tiokampen.

Så samlas vi ute på Enskede idrottsplats för att pröva den svarta kolstybben i några rafflande 400-metersheat, där det krigas från början till slut. Helge Fredlund heter mannen som spränger ulltråden efter minsta möjliga antal sekunder, medan Svenne Selin tar sina modiga fem minuter på sig för att försiktigt knalla runt banan och rädda några dyrbara poäng. Grova, starka grabbar bollar

Tre svenska mästare.

Hellenerna Rune Hellgren, Rune Gustafsson och Sven Karlsson taga glädjesprång över framgångarna vid sommarens SM i simning.

NORRMALMS TVÄTT
Riddaregatan 14
62 62 67 — 62 64 26

JUVELER - GULD - SILVER
NYSILVER - TENNVAROR
Stilfulla förlovningsringar.
OSCAR KIHLSTRÖM
JUVELERARE
Norrtullsgatan 41 S:t Eriksgatan 86
30 65 00 30 99 47

med kulan i god stil och Sten Ringblom går in för saken med sådan iver att han slår knock-out på sig själv — närapå. Arne Pettersson var den som "gjorde't" och han inhöstar många vackra poäng för sin seger. I längdhopp blir striden hård, men Falconers speciallindade fötter visar sig slut kunna skutta längst.

Terränglöpningen gick kring Källtorpssjön — vägen var valfri, det gällde bara att komma runt sjön. Och runt kommer alla, men snabbast är i alla fall Holger, han kan konsten att ta reda på stigarna och undvika att klättra för mycket bland Källtorpssjöns branta berg. Och efter den dusten samlas vi inne i bastun för att ta igen oss till hjärnmotionen — frågesporten. Det är Roffe Jonson som svarvat ihop en mängd illfundiga frågor — många av det slag som skulle kommit "mannen-som-vet-allt" att önska sig en uppslagsbok . . . Men även den pärsen har ett slut och så småningom befanns att undertecknad tack vare några dagars specialträning i historia och rättstavning vunnit en knapp men klar seger.

Sista grenen på programmet — 200 meter fritt — gick i Eriksdalsbadet. Där visade Geje Lyberg att gammal är äldst och forsade ifrån sina medtävlare i stor stil. Andra åter tog det mer piano och badade både läge och väl med många kallsupar som extra krydda . . .

Därmed var tiokampen slut — in i det sista oviss och jämn. Efter ivrigt uträknande av poäng upptäcktes att segraren hette Bertil Falconer, vilken med 1 fattig poäng förvisade Arne Pettersson till en hedersam andraplats. 3:a var Lasse Åkerlind och 4:e Ludde Pettersson, och se'n kom hela raden: Holger Thorsson, Geje Lyberg, Åke och Brollan och Helge Fredlund och Bellander och Stene Ringblom . . . Allt som allt fullföljde 16 man och vid prisutdelningen med kaffe och dopp blev det fyrfaldiga leven och priser i mängd till de "hårda" grabbar, som kämpat sig igenom denna väldeliga tiokamp i skogar, på vägar, på kolstybb och i vatten . . . Vi ses nästa år — om möjligt ännu hårdare . . .

"PECKA" EDFELDT:

Träning för världsklass.

Eller välj dina föräldrar med förstånd.

När vännen Asperyd ringde och bad mig om ett bidrag till jubileumsskriften, svarade jag i ett anfall av lättsinne ja till hans bevekande böner. Jag råkar nämligen bo granne till en världsrekordhållare, och vad är då naturligare än att jag skall skriva om våra matadorer. Tycker Asperyd. Ja, vad ligger närmare till hands att skriva om i dessa dagar, då Blixt Gordon och Stålmannen för en tynande tillvaro i den kolorerade veckopressen, totalt fördunklade av våra egna idoler av kött och blod, antingen med fjäderlätta steg berörande den undergörande mossan vid någon avlägsen fjällsjö eller torkande disk till sin undersköna Dorotea, ackompanjerad av Atlanticurets trevna pickande, medan det nyinredda hemmet bildar en sober bakgrund till en välsittande kostym från Söderbergs. Jag förstår såväl avundsjukan hos de tusenden, som få nöja sig med att på flera meters håll betrakta dessa klenoder, och jag känner det som en bjudande plikt att i min ringa mån bidraga till att fakta bli kända. Men jag känner mig som Herkules vid skiljevägen. Skall jag ägna mig åt den tråkiga idrotten eller skall jag skriva något som blir läst. Vid närmare eftertanke inser jag, att det icke är lönt för en stackars amatör att försöka konkurrera med Nisse Engdahl och de andra "hemma hos"-journalisterna, om de mera delikata intimiteterna, utan jag får hålla mig strikt till idrotten. Visserligen är den numera en oviktig detalj, som mest blir undanträngd till "kringbitarna", när den överhuvudtaget får komma med på sportsidorna, vilket är helt naturligt förresten. Vem intresserar sig för sådana antedeluvianska företeelser som stavhopp och diskuskastning, när man på samma spaltutrymme kan få läsa, att Hägg fick ett fiskben i halsen på Brända Tomten och hostade fyra gånger innan han fick upp det. Min uppgift blir således ringa, men sedan jag tre gånger knutit skoremmarna åt Arne Andersson, har jag fått känna tjänandets glädje och insett, att det stora kan dölja sig i det lilla. Vännen Asperyd bad mig i sin fåvitsko att jag skulle tala lite om hur man blir världsrekordhållare, hur man tränar o. s. v. Precis som om hela svenska folket inte visste det förut. Men i alla fall. Det kan hända, att någon enda icke har reda på det, och därför kanske en liten upplysning kan vara på sin plats.

Först och främst måste man välja föräldrar med förstånd. Visserligen är det ju omöjligt för alla att skaka fram en farmor som är "god för tre män", som det skrevs i fjol, men man bör dock se till, att det blir någonting i den vägen. Ungdomen skall sedan tillbringas med hårt arbete och försakelse som Eidmark så sakligt skildrat i Jules Verne-magasinet. Vid 18 årsåldern söker man plats hos Fridolf Westman eller annan lämplig patron i Jämtland och sedan är resten lätt. Efter att i två år ha arbetat därstädes och dessemellan lekt tafatt kring ladugården, står man rustad att upptaga jakten efter världsrekorden. Genombrottet kommer på hösttävlingarna i Östersund, varefter man tar plats vid lämplig brandkår. Denna del av karriären skulle jag vilja kalla uppbyggandets tid. Sedan följer den verkligt intressanta delen. Denna

delbys

Alltid nyheter i
MODERNA HERRKLÄDER
Fullständig Herrekipering
HERRKLADER Söder: GÖTGATAN 57. Norr: VASAGATAN 38.

Betald annonsplats.

skulle jag vilja kalla "Skriet från vildmarken". Efter att i två månader inhalerat den unkna stadsluften besöker man något pensionat i fjällen och efter att ha vistats där en två à tre dagar känner man, att man blivit en ny människa. Förr i världen trodde man, att det behövdes någonting som kallades instruktörer, men en av den nya skolans största landvinningar är, att den bevisat, att dylika personer snarare äro till förfång än till nytta. I stället för tråkigt och ointressant arbete på idrottsplatsen reser man numera till fjällen och vad icke tränaren skulle kunnat åstadkomma på tre år det gör getmjölken och myltan på tre dagar. Denna närande kost i förening med stora kvantiteter frisk luft samt dagligt plumsande i, enligt uppgift, meterdjup mossa är den röda tråden i rekordträningen. Man märker hur musklerna mer och mer börja lossna och liksom vilja skilja sig från benen. Just när de stå i begrepp att göra detta är tiden mogen för en rekordattack. Vilket man får meddelande om av sin sekreterare, som också bestämmer hur långt, när, hur fort och var man skall springa. På ort och ställe anländ är det bara att ställa upp, gå ut hårt och lägga på en rökare på slutet och världsrekordet är ett faktum. Efteråt beviljar man en pressintervju med de fåtaliga pressmän, som icke följa med till pensionatet med barn och blomma (mot halv inackorderingsavgift), för att göra storreportage om miljön, ev. intima förhållanden och annat, som hör modern idrott till. Som läsaren förstår, så är denna beskrivning synnerligen summarisk. At gå in i detaljer är endast ett fåtal förunnat, men jag hoppas dock att var och en skall ha fått en hum om den törnbeströdda stig en stjärna har att gå på vägen mot rekorden och äran. Ty märk väl, unge läsare, äran är till syvende och sist det enda man som rekordman kan förtjäna på idrotten. Därför, innan jag slutar vill jag ge alla blivande rekordmän det rådet: Sälj jultidningar och spara slantarna så det icke skall gå Er som det gick Gunder i Amerika, att Ni en vacker dag står utan spikskor och saknar medel att inköpa ett par dylika med. Att springa barfota kors och tvärs över en kontinent är icke tillrådligt, ens för en svensk rekordhållare.

Pressen och vi.

I våra dagliga tidningar kunna vi följa allt, som händer och sker inom sporten och idrottens värld, ett förhållande som vi nutidsmänniskor ta som någonting alldeles självklart. Men när vår klubb började sin verksamhet, det var när seklet var ungt, behandlade knappast dagstidningarna något så oväsentligt som sport. Men ve den tidning, som i dagens Sverige icke håller sig med en förstklassig sportredaktion. Den skulle med säkerhet stå sig ganska slätt i kampen om den tidningsläsande allmänhetens gunst. — Världens förändras.

Under vår trettiofemåriga tillvaro ha vi haft stor kontakt med pressen. Otaliga gånger har Hellas namn stått med fetstilade rubriker av skilda orsaker. Stora segrar, nederlag, nya rekord etc. har gjort att tidningsläsarna gång på gång mött Hellas namn när de slagit upp sin tidning. Många sportevenemang ha vi också ordnat i samarbete med tidningar, t. ex. Elitspelen, Propagandan, 20-mannasimningen, Pojksimningen.

Av nämnda arrangemang är väl 20-manna, som nästa år fyller 25 år, den mest bekanta. Denna tävling, som arrangeras tillsammans med Dagens Nyheter, är ju faktiskt den skarpaste tävling vi ha inom svensk simidrott. Samarbetet med D. N. har under alla åren varit mycket gott. Vid vårt jubileum be vi få uttrycka vår tacksamhet för de gångna årens samarbete och hoppas även i fortsättningen på angenämt dylikt.

Med Aftonbladet som stöd och främjare började vi för fem år sedan med de s. k. pojksimningarna. Dessa tävlingar ha varit av stor betydelse för nyrekryteringen för vår simidrott. Vi tacka Aftonbladet för stöd och gott och klämmigt samarbete.

Tillsammans med Stockholms-Tidningen hade vi ett par år glädjen anordna de glansfyllda och minnesrika Elitspelen. Tider skola väl åter komma då fred och fri konkurrens skall möjliggöra ett återupptagande av dessa tävlingar. Vi hoppas det innerligt.

Även med övriga tidningar ha vi nu och då samarbetat i olika former och idrottsgrenar. Vi tacka samtliga.

Hellasbladet har även då och då kontakt med sina större kolleger. Vi bruka låna bilder och ha vi tur få vi övertaga själva klichén, vilket alltid är besparing för oss. Ibland kan det också hända att vi bli recenserade, ja, ibland rent av citerade, ett förhållande som bereder red. glädje.

Av ovanstående framgår, att vi haft och har ett omfattande och värdefullt samarbete med pressen. Vi avsluta därför denna artikel med att tacka samtliga tidningar i Stockholm för god hjälp och gott samarbete under vår 35-åriga tillvaro. I tacket innesluta vi även förhoppningar om lika gott och givande samarbete i fortsättningen.

ERRWEJI.

Hellener
klippas och rakas
bäst i
"Tierps" Frisérsalong
RINGVÄGEN 106

ADOLF STRÖMS KONDITORI
REGERINGSGATAN 42

35-årsjubileum med taklagsfest.

Hella Hellasfamiljen hedersgäst.

Egentligen är Hellas betydligt äldre än de 35 år, vår klubb officiellt fyller nu i höst. Farbror började ju med "Pastorns Gossar" flera år tidigare. Bl. a. höll man då ofta till ute vid Källtorpssjöns stränder — just där i dessa dagar Hellas egen stora friluftsgård håller på att resas.

Att en del av vårt jubileum (som firas nu den 23—24 oktober) förläggs till Källtorpssjön och vår nya Hellasgård, är därför alldeles i sin ordning, tyckte överstyrelsen, när herrar jubileumskommitterade (Birre, Swall och Nordenfelt) lade fram sina planer.

Undan för undan ha dessa utformats, så att de nu i tryck kunna presenteras, som något verkligt lockande för varenda en i vår stora hellasfamilj. Låt oss i korthet dra huvudpunkterna:

Festlig polodrabbning i Medborgarbadet.

Redan på lördagskvällen den 23 oktober inleds jubileumsfirandet med *simtävlingar* i Forsgrénska badet. Medborgarhusets trivsamma simhall brukar ju alltid dra sin publik, och med det starka program, som simsektionen kokat ihop, är det säkrast att försäkra sig om plåtar i mycket god tid. Inte minst sevärd torde polodrabbningen bli mellan 1933 års stjärnlag (ev. inkluderande en nyutnämnd professor) samt våra lovande juniorer av årgång 1943. Gissa, att det kommer att hejas och jublas av alla äldre, resp. yngre anhängare av hellensk polo!

Hellensk folkfest vid Hellasgården.

På söndagen blir det på förmiddagen en *hellensk* folkfest ute vid Hellasgården. Med början kl. 10 blir det trevliga tävlingar i varpa och pilkastning under ledning av GH:s säkra gubbar och med många lockande priser.

Från orienterarhåll planerar man även en rolig kompasstävling "Dolda skatten", där banan inte är längre än c:a 100 m., men där man ändå får vara noggrann, om man vill ha utsikt att hitta någon av de gömda dyrgriparna. Kompasser finns att låna vid starten. Klädsel: kom som du är, d. v. s. sportdräkt, kavaj med plommonstop, pjäxor eller galoscher, allt efter väderlek och vars och ens möjligheter.

Friluftsgudstjänst av Farbror.

Vid kyrkdags kommer Hellas stiftare och förste ordförande kyrkoherde Ernst Klefbeck — allas vår farbror — att hålla en *friluftsgudstjänst* på det stora fältet framför Hellasgården, och i samband härmed äger *taklagsfesten* för den nya storstugan rum. Byggnadskommitterade hoppas nämligen att timmerstommen då skall ha hunnit resas ända upp till takstolarna. En förnämligare present på 35-årsdagen kunde väl Hellas inte ha önskat sig. Vi hoppas bara, att det blir en verklig massanslutning till denna högtid av alla hellener och deras vänner och bekanta.

Arne Andersson och Pecka Edfeldt.

Folkfesten vid Hellasgården vill också ge en liten provkarta på allt det sjudande idrottsliv, som levs i vår klubb. Där kommer skidlöpare att träna i backarna, där kommer orienterarna att mjuka upp sig efter nattens natt-DM, där joggar bt-spelarna och bowlarna, där badar Per-Olof och de andra simmarna, där njuter tennisspelarna liksom alla andra närvarande av vår nya härliga finnbastu nere vid sjön o. s. v.

En handbollsmatch kommer att spelas på lekfältet mellan några av våra skollag — och så blir det friidrottsträning, fast det är i själva säsongslutet. Ingen mindre än Arne Andersson kommer att tillsammans med sin Skrubbakollega Pecka Edfeldt att visa, *hur man tränar sig till världsmästare,* och vi gissar knappast fel, att täta led med unga hellenska friidrottspojkar kommer att vara med om Arnes och Peckas och Ljunggrens och

HÄGGS POPULÄRA VITA SPIKSKOR

äro identiska med

"FINISH" FJÄDRANDE SPIKSKOR.

Samtliga världsrekord från 1500—5000 m. äro satta med **"FINISH" VITA SPIKSKOR.**

Tillverkare:

IDROTTSMAGASINET

5 Birger Jarlsgatan 5 — STOCKHOLM — Tel. växel 20 88 25.

alla de andra storhejarnas joggning och gymnastik. För alla andra blir det ett paradnummer att se.

Gemensam matsäckslunch.

Vid festplatsen svarar Harry Andersson för servering av goda läskedrycker. *Smörgåsar* och annan matsäck liksom varm dryck får var och en ta med sig själv. Efter samtidig lunch blir det prisutdelning för dagens småtävlingar.

Ett späckat program, som ingen ingen vill undvara!

Bussar gå från Borgmästargatan direkt ut till Hellasgården. Annars är det skönt med en promenad till Nacka station, från Danvikstull eller från Hammarbyhöjden. Vår nya friluftsgård ligger även i det avseendet idealiskt till.

Final i Göta källare.

Jubileumsfirandet fortsätter senare på söndagskvällen med *middag och dans* i Göta Källares festvåning (dit vi på grund av ordinarie servering tyvärr inte får slippa in förrän kl. 20).

Om denna glada fest har läsaren redan förut blivit aviserad genom personligt inbjudningskort. Här må blott nämnas, att talens rad blir ransonerad till skillnad mot kötträtten, att svenska mästare och övriga förtjänta hellener blir vederbörligen bejublade, att klubbens samtliga ordförande (Farbror, Oscar, Swall och Birre) komma att bidraga med en unik kavalkad över de 35 hellenska åren och att dansmusiken blir alldeles extra klämmig — även för äldre årgångar.

Behöver jag därför säga: Väl mött vid 35-årsfesten?

Bertil Nordenfelt.

HELLASLOTTERIET 1943.

I syfte att skaffa många sköna slantar till Hellasgården har Hellas startat Hellaslotteriet 1943. Lotteriet omfattar 5.000 enkronaslotter. Vinsterna äro förnämliga och utvalda med stor omsorg. De högsta vinsterna utgöras av konstverk av de kända konstnärerna Karl Dahlqvist, Kjell Löwenadler, Patrik Reutersvärd och Ana Wilhelmson-Lagerman, en Centrumradio U 76 R med inbyggd ramantenn, ett Atlantic världsmästarur och ett par splitkeinskidor med stålkant, stålrörsstavar och bindningar. Övriga vinster äro en kastullsats samt presentkort till ett antal firmor. Alla hellener få ett rekvisionskort med detta nummer av Hellasbladet, och nu vänta vi att alla göra sitt bästa och hjälpa oss att sälja lotterna. Dragningen hålles den 15 december och den 22 december börjar vinstutlämningen, precis lagom för att blivande vinnare skall bli i tillfälle att förära frugan, fästmön eller någon annan vacker flicka en trevlig julklapp, som bara kostar en krona. För denna billiga penning kan man alltså bli ägare av t. ex. "Haga växthus", oljemålning av Kjell Löwenadler, värd 450 kr., som är högsta vinst. Lägg nu inte undan rekvisitionskortet, utan visa dig som en sann hellen genom att omgående fatta pennan. Beställ, till dig själv, dina vänner och bekanta.

I Stockholms-Tidningens depeschkontor i Blå Bodarna vid Slussen komma de högsta vinsterna att utställas, och där kan var och en med egna ögon förvissa sig om att vi ha mycket förnämliga vinster. Harald Mellin är lotteriföreståndare. Ring honom, 26 27 54, eller skriv under adress Fredrikslundsvägen 8. Abrahamsberg, så får du omgående lotter att sälja. Vi begära på intet sätt att alla skola kunna sälja massor av lotter men hoppas att alla skola visa den goda viljan och köpa åtminstone en lott. Då komma vi att lyckas och Hellas får de pengar, som så väl behövas.

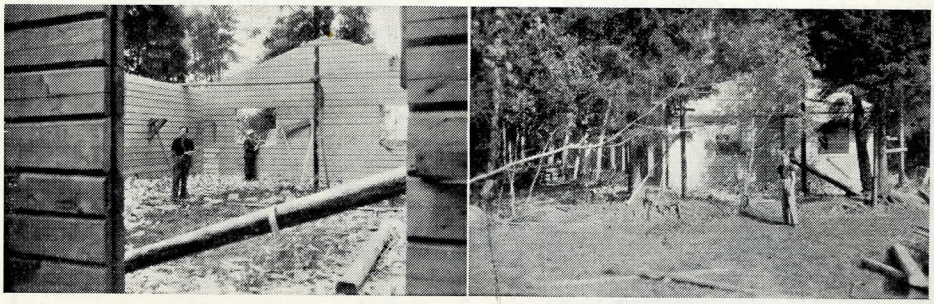

Så här såg Hellasgården ut för några månader sedan, när Bertil Nordenfelt var uppe och tittade till bygget uppe i Rättvik. Sedan dess har stockarna plockats ned igen, märkts, transporterats till Stockholm och åter plockats ihop på sin plats ute vid Källtorp.

Hellener!

Glöm ej att bästa och billigaste inköpskällan när det gäller sportartiklar är

Varuhuset GRANDS Sportavdelning

Drottninggatan 92—94

"HEDEN":

Lite kavlesnack.

Den nitiske redaktören för detta blad har bett mej skriva några rader om vår fullträff på årets DM-kavle. Men eftersom det redan har stått i pressen, hur det hela gick till, så ska jag i stället tala lite grand om den taktik vi hellener följer, då vi springer budkvale (snälla sättaren: sätt nu inte springer för brödkavlen).

Vad man först och främst ska ha klart för sig, det är "formeln" för kavleskubb. Den är hemskt enkel och rör sig inte med några som helst okända x. Så här lyder den: *att gå rätt.* Hemskt enkelt egentligen!

På en vanlig individuell tävling är det inte så märkvärdigt att sno runt stråket felfritt, men på en budkavle tycks det vara ett sjusärdeles problem för dom flesta. Har dom inte gjort bort sej förr, så blir det då.

Vad kan då detta misslyckande bero på? Jo, man tar löpningen på fel sätt, går och spänner sej, inbillar sej att galgen väntar om man bommar, att det blir slut med senaste bruden o. s. v. i det oändliga.

Orienteringen är den psykiskt hårdaste sport, som finns. Det är få segrar men många nederlag. Den som inte kan ta nederlagen med litet humor, gärna då galghumor, han blir aldrig långvarig i toppen, om han skulle hinna dit någon gång. Därför får man inte gå och spänna sej och koncentrera sej för mycket i förväg.

Lätt och lekande ska vara melodin! Och sen, när man väl står på startlinjen, *då* ska man ta fram släggan och svinga den som landets skarpaste smehalva. Då ska man koncentrera sej som aldrig förr, intala sej att man *ska* gå rätt, inte missa en meter. Och det går!

Det där gäller i all synnerhet, då man springer budkavle. Nervpåfrestningen är ju då teoretiskt sett större än vid en vanlig individuell tävling. Det gäller ju laget . . . Men tyvärr glömmer man då så lätt den enkla sanningen, att *det* inte på något sätt försvårar orienteringen.

Hur vi har kunnat vinna alla DM- och SM-kavlar så när som på en enda SM-kavle, under dom sista fem åren? Ja, vad ska jag svara?

Jo, det måste helt enkelt bli, att det hela inte är så märkvärdigt, som man skulle kunna tro. Faktum är att det blir lättare och lättare för varje gång. Ty — för varje gång upptäcker vi, att det hela inte var så märkvärdigt, och det gör, att vi vet, hur det går till att vinna, får inga komplex helt enkelt. Därför tar vi det lugnt och spänner oss inte. Nervositet blir på så sätt ett okänt begrepp.

Lugnet är den främsta egenskap en budkavlelöpare bör äga. Det ska vara så där iskallt rått, så där fruktansvärt orubbligt, att man bara drar litet på mungiporna, då konkurrenterna börjar surra kring en. Och sen struntar i dom och går sin egen väg, *övertygad om att ingen av konkurrenterna är bättre och att de gör bort sej.* Man måste känna sej som den överlägset bäste, som den borne mästaren. Gör man det, så tar man inga intryck av medtävlarna. Det får inte bli liksom en getingsvärm i huvet på en, då det prasslar i alla buskar och snår av flinka fötter, som vill vara före ens egna i mål. Man ska vara lugn som en ko, ha en rävs listighet och äga en retad älgtjurs stridslystnad.

Kom inte och skyll på otur vid misslyckande i en tävling! Det är kanske en gång på tjugo, som oturen är framme. De andra nitton gångerna är det inget annat än slarv, rent slarv. Man har för bråttom, hastar i väg, slarvar med kartläsning och kompassgång, och resultatet blir en "plåt". Rannsaka ditt syndiga skogsluffarhjärta, och du ska bli övertygad om detta! Och att gå fel i budkavle är fullständigt onödigt, ty man har då inte mera bråttom än att man hinner gå rätt. Det är hela laget det hänger på, inte på en man. Och det är de tres *sammanlagda* resultat, som är avgörande. Prestera alla tre ett jämnt och för budkavle därmed gott resultat (individuellt sett), så är topplaceringen given. Jämnheten fäller utslaget. Och jämnhet får man endast genom minutiös noggrannhet och kontroll på sig själv.

Kom ihåg detta, nästa gång du står darrande vid växeln, ivrigt väntande på din kamrat, som dröjer fjärran bland skogens våta myrar och susande träd! Och glöm det inte sedan, så fort du hängt kavlen över din hals och de första fjädrande stegen är tagna på din väg mot den stora ovisshet, som du med din sinnesstyrka, din fasta vilja och ditt iskalla lugn kan göra till *VISSHET*, till seger och framgång.

Sportkläder!

JACKOR, GOLVBYXOR, SKIDBYXOR, GOLVSTRUMPOR, SPORTSKJORTOR, VANDRARSKOR, PJÄXOR.

Sport- & Velocipedaffären John Peterson

GÖTGATAN 58 ◇ ST. NYGATAN 20

Det bästa och det sämsta...

HELLASBLADET har gjort en enquête med några kända personer inom idrottens värld. Vi ställde frågan: "Vad finner Ni vara det bästa och det sämsta hos Hellas och hellenen?" Här nedan läsa vi svaren.

Major Ernst Killander.

Den uttalade frågan är lika svår som knepig att besvara, men något måste vi säga och då: a) det bästa som jag sett och erfarit av Hellas och hellenerna är att kroppskulturen icke fått så att säga sitta i högsätet, utan har de ledande liksom de aktiva velat fostra sinne och själ. Det är så vi skall ha i vår svenska idrott och därför står Hellas och hellenerna som både ett vackert och föredömligt exempel. Och b) det sämsta återigen — men allt är ju mänskligt här i världen — var när pessimism och trötthet gjorde sig gällande när segerraden i Svenska Dagbladets stafettlöpning blev bruten. Men det var av kort varaktighet och nu tas åter, som sig bör, nya, friska tag för gamla förnämliga och härliga Svenska Dagbladets stafett.

Ernst Killander.

Red. Arne Lidström.

Det bästa hos Hellas? — Ja, gänget, kamratskapet, sammanhållningen! Den glada och goda stilen både på och utanför idrottsplatsen. Gäller det fri idrott eller simning, skidor eller orientering så kan man på utanskriften se, vilken som är hellen.

Rent föredömligt: Simmartruppernas uppförande, klädsel, förberedelser och resultat vid de senaste årens SM. Något av det bästa och vackraste svensk idrott har att bjuda.

Det sämsta hos Hellas? — Finns det något? Ja, kanske och det skulle väl i så fall vara Harald Mellins vansinniga påhitt att för fem år sedan uppfinna pojksimningarna och söka kontakt med Aftonbladet och mig. Vad ska' man göra om ytterligare fem år, när man står med hela Sveriges alla bästa simmare samlade i en enda klubb? Skall SM avgöras en torsdagsförmiddag i Eriksdalsbadet i samband med pojksimningarna eller hur ska' det bli? Nog är det snart slut med strålande simmarfärder till Linköping, Lidköping och Ängelholm . . . Min halva tumme i topp för Hellas och pojksimmarna!

O'Kay.

Simförbundets ordf. Nils Backlund.

Det bästa synes mig vara klubbens verkligt ideella inställning till och arbete för idrotten. Som simledare gläder jag mig särskilt åt dess initiativ och framgångsrika arbete med pojksimmet.

Beträffande frågans senare del — det sämsta? — Ja, det är något som i mitt tycke faktiskt icke existerar när det gäller Hellas. Den är prima allt igenom!

Nils Backlund.

Civiling. Bo Ekelund.

När min äldste pojke, som sedan ett par år tillbaka är aktiv Hellassimmare, fick se att jag blivit anmodad yttra mig i frågan "Det bästa och det sämsta hos Hellas och hellenen", sa han med klädsam uppriktighet: "Det är väl inte Pappa kompetent till."

Nej, gunås. Men de två senaste åren har fört mig i kontakt med Hellas och med dess simsektion i synnerhet. Och jag har lärt mig uppskatta dess utomordentligt goda kamratanda och dess ärliga strävan att sätta en viss pli på grabbarna vid sidan av de rent idrottsliga lärdomarna. En klubb med sådana tillgångar kommer att stå sig.

Bo Ekelund.

Red. Torsten Tegnér.

Det bästa hos Hellas
Hell — ordets svenska betydelse
ej engelska.
Det sämsta
följaktligen — as.

T. T.

Hellaskamrater

VID KÖP AV UR

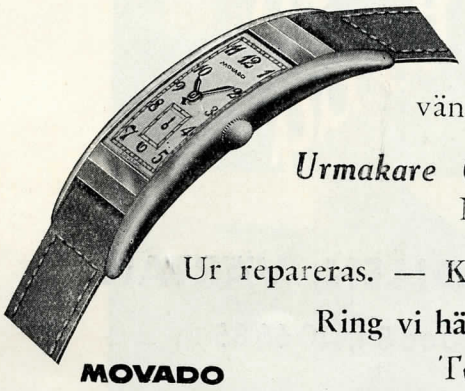

vänd Eder med förtroende till

Urmakare Oscar Yourstone & Son
Nybrogatan 12

Ur repareras. — Kostnadsförslag lämnas.

Ring vi hämta och hemsända!

MOVADO

Tel. 61 36 27.

Våra sektioner i dag.

Simning.

Simsektionen har de senaste åren vid många tävlingar visat sig vara landets förnämsta simklubb. Det glädder oss särskilt, att vi lyckats nå ett så gott resultat med våra "nuvarande stjärnor", som utan undantag från början har letts och fostrats från smågrabbar i klubbens junioravdelning till sina nuvarande positioner.

Sektionens standard är icke en tillfällighet, utan resultat av flera års träget arbete och träning, där Gösta Callius, "Mella", Sture Borg, "Palle" och Harry Andersson m. fl. har dragit tyngsta lassen. Villiga medhjälpare har alltid funnits, vilket stöder lagandan ofantligt.

Av framtiden hoppas jag, att vår simmartrupp blir i tillfälle att möta någon av de kontinentala simklubbarna i en klubbmatch, förslagsvis B. E. A. C. i Budapest, som för närvarande anses vara Europas bästa klubb. Särskilt skulle detta gälla vårt pololag, som nu behöver utbyte för att ej stanna i utvecklingen med sitt frigjorda spelsätt, som för övrigt mycket påminner om ungrarnas.

Handboll.

Om man ser tillbaka på de år av obruten verksamhet, framåt och uppåt, inom svensk idrott, som våra föregångare i klubben har presterat, äro vi, som just nu deltager i det inre klubbarbetet, enbart glada åt att få tillhöra Hellas. I min önskan att alla må arbeta i samma goda anda och med samma mål för ögonen, vet jag att många instämmer i, ty detta leder ju till att klubben behåller sin ledande ställning inom Sveriges idrott.

Handbollsektionen vill tacka för det goda bistånd alla trogna supporters gett oss, och önskar vi mer av den sortens samarbete mellan de olika sektionerna, enbart till nytta och framgång för allas vårt Hellas.

Bertil Särneman.

För våra hoppare önskar jag, att vi snart måtte få en hög trampolin i Forsgrénska badet, varigenom de få tillfälle att träna året om och kunna få flera tävlingar än den vanliga enda SM-tävlingen.

Som sista lilla önskan hoppas jag, med instämmande av hela sektionen, att det så snart som möjligt sättes i gång med ombyggnads- eller nybyggnadsarbete i Eriksdalsbadet, så att Stockholm får en riktig tävlingsplats även för sommaren.

Per Olof Olsson.

Orientering.

VAD VI ÄR:

ett väl sammansvetsat gäng, inte blott under kampen med skogens hinder utan även utanför idrottens kämpabanor;

ett gäng, som har roligt — som inte "gräver ner sig" i sin sport;

ett gäng, som inte spänner sig inför uppgiften utan tar fighten lätt och lekande;

ett gäng, som håller den "gamla" stilen från 30-talets glada orienteringsduster . . . som anser att orienteringen hör hösten (och våren) men absolut inte sommaren till — sommaren är badandets och de glammande kvällarnas tid, nöjenas och dansens:

ett gäng, som älskar skogen för skogens och inte för det hurtfriskas skull;

ett gäng, som försöker vara mänskligt — trots att det består av idrottsmän.

Vad vi vill bli:

Se ovan!

Stig Hedenström.

AB. K. ATTERDAY & C:o

Järn- & Metallaffär

STORÄNGSBOLLEN, VÄRTAN

Telefoner 106684, 106685

Bröderna Johansons boktryckeri ab

STOCKHOLM

Kungsholms Kyrkopl. 6

TELEFON 503589

Snabba leveranser. Infordra offert.

Tennis.

Hellas' tennissektion är icke någon stor sektion såsom allmän idrott, simning, handboll eller orientering med svenska mästare och massor av elitmän i sina led. Det var heller aldrig meningen att söka få den därhän, när för många år sedan några urhellener "grundade" den. Tanken var närmast att hellener, som lagt upp de stora sektionernas idrotter icke skulle behöva gå till en ny klubb bara för att de nu ville ägna sig åt tennis. Sedan den tiden har mycket hänt inom sektionen. Efter åtskilliga år började — tycktes det — "gubbarna" bli för gamla, nya krafter kommo in i sektionen, som gick in för principen "juniorer framför allt". Genomsnittsåldern på representationsspelarna sjönk på ett par år från c:a 40 år till 18. Snart nog försvunno emellertid juniorerna, och i dag, fem år därefter, är ovannämnda åldern mellan 25 och 30 år, och sammansättningen av "gamla" hellener och — efter moget övervägande — nyintagna medlemmar ungefär hälften av var.

Spelstyrkan har givetvis varierat med och inom de olika skedena i sektionens liv, och det har ofta diskuterats när Hellas' tennis stod högst. Vår tennis står nu, jubileumsåret 1943, där den bör och kan stå; strax efter de stora specialklubbarna med egna tennisanläggningar, det sistnämnda förutsättningen för att en klubb skall nå absoluta toppen.

Som sagt, vi äro icke någon stor sektion, men ett ha vi gemensamt med hellenerna i de stora grenarna, nämligen ett stort och allvarligt intresse för vår sport och *VÅR KLUBB*.

Gunnar Holm.

Bordtennis.

Sektionen för bordtennis har ju kommit till sedan Hellas' förra jubileum, men den för redan nu klubbens färger med den äran. F. n. har vi c:a 20 aktiva spelare, som spela i bordtennisligans klass I. Förra säsongen bestod vi oss även med ett B-lag, men på grund av de höga kostnaderna har vi i år inskränkt oss. Fjolårets tredjeplacering ämna vi hålla och försöka bättra på. Vi önska oss också goda framgångar i SM och andra tävlingar, där vi ämna representeras. Vi hålla fortfarande till på Göta bordtennissalong, men vår stora önskan: En egen bordtennissalong, den är väl nästan för stor att önska.

Bror Andersson.

Bowling.

Våra bowlare spela varje onsdagskväll kl. 7—9 på Södra Bowlinghallen, Hornsgatan 64, vid Ad. Fredriks torg. F. n. har sektionen 24 aktiva spelare. Tack vare välvilliga donatorer kunna vi varje spelkväll tävla om ett vandringspris med eller utan handikapberäkning. Varje månad spela vi dessutom en spännande serietävling, där spelarna äro indelade i 3 klasser och där priser utdelas i varje klass. För att pressa resultaten i höjden ha vi vidare en poängtävling och en tävling gällande högsta antalet slagna 200-poäng serier samt en för minsta antalet slagna missar under säsongen. I ligan deltaga vi, liksom förr om åren, med 2 lag. Denna tävling blir i år alldeles särskilt spännande, då vi kommer att möta upp med en del nya förmågor. Bowlingsektionen fyller i höst 20 år och kommer vi att fira denna tilldragelse med en jubileumsslagning onsdagen den 27 oktober.

Bowlarna ha visserligen icke under de senare åren vunnit några verkligt stora segrar, men intresset synes i år bli större än på länge, varför vi se framtiden an med största tillförsikt.

Sven Schnell.

Fri idrott.

Den gångna idrottssäsongen har präglats av ett livligt återuppbyggande. Icke så att vi endast skaffat och fått nya idrottskamrater, som redan äro stjärnor eller på väg utan på den allra yngsta fronten har det varit livligare än på mången god dag. Och vi hoppas, att Hellas' ungdomar inom några år skall förskaffa sig samma goda rykte som tidigare ungdomsavd. med Oscar Eriksson och Gunnar Malm i spetsen. De hade förmågan att sprida skräck bland övriga ungdomsklubbar. Icke så att de missskötte sig på något sätt. Tvärtom. De voro överallt uppskattade. Felet var att de voro för bra.

Men vi ha även detta år fått glädja oss åt en hel del goda seniorer. Det var länge sedan Hellas präglades av en sådan livaktighet och kamratbanden knutits så fasta mellan äldre och nya hellener. Det är litet svårt att räkna upp alla, ty då blir lätt någon glömd och kanske tror att "jag betyder väl inte så mycket". Men nu vet jag, att så är inte andan f. n., så det är nog ingen risk. Jag tänker då främst på den lille, men naggande gode Sven-Erik Lundhquist, både aktiv och ledare och en verklig eldsjäl. Ett hjärtligt tack vill jag ge Dig för

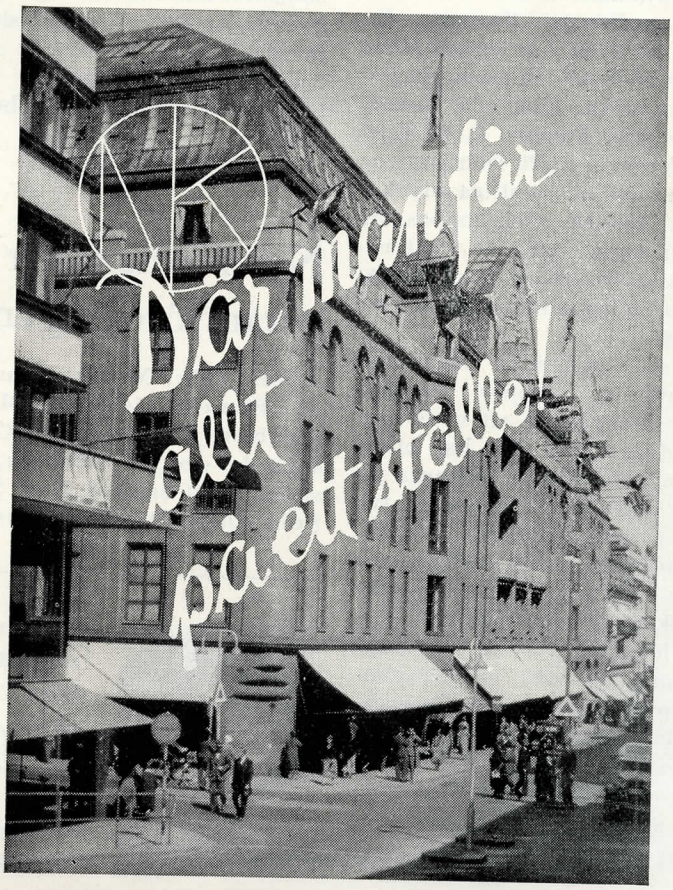

Årg. 28 HELLASBLADET Nr. 5

Redaktör: Rolf W. Jonson
Jösseforsvägen 4, Stureby
Telefon 49 34 08

Utkommer varannan månad.

Expedition: Olle Åkerlind
Skånegatan 38
Tel. 42 24 49

både detta och tidigare år i Hellas. Och hoppas Du icke förtröttas. Lennart Nilsson är en en annan. En urhellen, som aldrig sviker då det gäller.

Bland våra främst lysande namn ha vi sedan Ljunggren och "Lången", vilka båda äro allt för väl kända att närmare presentera. Tyvärr få vi sällan ha Ljunggren bland oss, då militärtjänst och skola lagt hinder i vägen, men vi hoppas att nästa år ha honom på närmare håll. Och "Lången" har blivit en sådan hellasgrabb, att man har en känsla av att han faktiskt vuxit upp i klubben sedan Farbrors tid. Det betyget räcker, ty det säger ganska mycket. Nämner jag så en tredje, som har kämpat länge för ära och framgång, men först i år förunnats att tömma segerkalken, har jag fått en stark trio. Och det är Herbert Willny. Han har i år fått det stora genombrott vi alla väntat. Och det behövdes. Stora SM på Stadion. Herbert blev svensk mästare. Sällan har ett gladare mästerskapsanlete skådats på Stadions mark. Men den var värd uppoffringen Herbert. En hel del nya ha även i år skapat glans kring Hellas både på och utom idrottsplatsen. Jag tackar Eder alla, Roxne, Lindahl, Moberg, Funcke, C. H. Gustafsson, Håkansson m. fl. Och jag tror och vet, att Ni ha samtliga mycket ogjort inom idrotten. Och hoppas, att samma goda anda som i år varit rådande bland oss även skall bestå. Och att nya länkar komma att knytas i denna kedja.

Vad jag själv och mina nuvarande kommittékamrater hoppas av den kommande säsongen är, att vi få upp några långdistansare. Det har blivit en tradition i klubben att antingen ha gott om en kategori av löpare ev. två men aldrig av alla grupperna. Jag menar då sprinters, medeldistans och långdistans. Vi äro f. n. i stor saknad av folk på 3 och 5.000 m.

Därför hoppas jag, att vi snart få se några av våra medeldistansare gå upp på de längre distanserna. Och att vi för en gångs skull skola kunna göra oss gällande i samtliga 3 kategorier av löpning. En from förhoppning, som dock bör kunna uppfyllas.

ERIK ASPERYD.

25-åringar vid de 35.

Klubbens 25-årsmärke kommer att vid jubileumsfesten tilldelas följande trogna hellener:

John Berg, Nils Bergstedt, Gösta Bergström, Sven Bergström, Nils Blomkvist, Sigurd Elvin, Fritz Eskilsson, Olof Flodkvist, David German, Ludvig Hellström, Eric E. Holm, Vilhelm Jansson, G. Jangenburg, John Johnsson, J. Christensen, Sten Lindhagen, Gunnar Malm, Olle Mellin, Edv. Schneidler, Olof Sehlin, S. J. Svensson, Axel Törner, Tage Wissnell och Erik Åkerlind.

★

Sektionslagkapp.

Årets sektionslagkappsimning äger rum den 27 oktober. Simsektionen hoppas på stor anslutning. Simmare, som deltagit i de senaste 10-, 20 och 50-mannasimningarna äga ej rätt att deltaga i något av sektionslagen, varför det kan bli en verklig amatörtävlan. Således mangrann samling å badkvällen den 27 oktober i Forsgrénska.

★

Nya medlemmar i garantföreningen.

Ivan Bolle, Martin Johansson, Adde Franzén, Isidor Hellgren, Karl Lindblom, Tage Calén, Calle Blom, John Jonsson, G. Stenbeck, Bo Bäckström, Emil Salgård, Knut Strömberg, Sven Blumenthal, Lasse Östergren.

Arne Andersson får i egenskap av strong idrottsgrabb äran att vara slutpunkt i Hellasbladets jubileumsnummer 1943.

Till slut undras

varför Hellas icke har anm. något juniorlag i handboll;

om tiden ej är mogen för ett SM i handboll igen;

hur många av Hellas' nyförvärv i fri idrott som enl. pressen skola representera Hellas 1944;

hur länge "om" och "kring" Gunder skall fortsätta i svensk press;

om han inte borde bli svensk privatman och återkomma som idrottsman på terräng- och kolstybbsbana 1944;

om han inte är för bra grabb att behandlas som en 3:dje klassens varitéartist;

om inte alla aktiva hellener känner till att arbetskraft behöves vid Hellasgården;

om de vet att varje hjälp från en Hellasgrabb betyder ett plus i klubbkassan;

om orienterarna skojar med övriga klubbars skogsluffare — emedan de "kommer bort", då det inte gäller budkavle;

hur G. C. I.- elever fostras på skolan — detta med anledning av dagspressens påstående att de ej kunna ta hand om ungdomen;

om lärare - och elevkår börjar bli lika gammalmodig som lokalerna vid Hamngatan;

om inte undervisningen därstädes borde flyttas upp på ett plan motsvarande nutida fordringar;

hur många nya "städer" utom Stockholm som skola vara med på nästa års Stadiontävlingar. Nynäshamn lär bli stad . . .

vad Stockholms Simförbund skall kunan uträtta för storverk;

om icke dess styrelse endast ville ha en pinne att sitta på;

om detta förbund inte är det minst behövliga av alla.

E. A.

★

Tidstecken.

Skidledaren inkallad. Sektionen finnes dock även i dag, trots bortavaron under rubr. å sid. 30.

Haglund & Ericson Boktr. A.B., Sthlm 1943

Ett
LEVERANSKRAFTIGT TRYCKERI

HAGLUND & ERICSON BOKTR. A. B. · BLEKINGEGAT. 61 · STOCKHOLM · TEL. 23 33 35

där välklädda herrar
träffas...
...där finns
RYDHOLMS
kunder
den perfekta stilen
RYDHOLM
STUREPLAN
ST. NYGAT. 35